

DE STER

93E JAARGANG

NUMMER 8

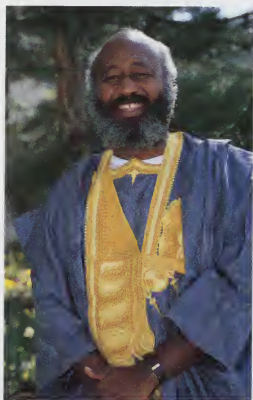
DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

AUGUSTUS 1993



DE STER

AUGUSTUS 1993



Op de omslag:

Modibo Diarra was de eerste die zich in zijn geboorteland Mali (West-Afrika) liet dopen tot lid van de kerk. Zie 'Na mijn beproeving kwamen de zegeningen', biz. 8.
Fotografie: Craig Dimond.

BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUUM	
EEN WAARSCHUWENDE STEM PRESIDENT EZRA TAFT BENSON	2
NA MIJN BEPROEVING KWAMEN DE ZEGENINGEN MODIBO DIARRA	8
LIEFDE, HUMOR EN SPIRITUALITEIT IN HET HUWELIJK	
BARBARA WORKMAN	12
HET GEBIED MEDITERRANE LANDEN:	
NIEUWE UITDAGINGEN EN GROEI	22
HEBER J. GRANT: EEN MAN ZONDER VERONTSCHULDIGINGEN	
LEON R. HARTSHORN	26
KOREA, LAND VAN DE OCHTENDSTILTE KELLENE RICKS ADAMS	34
VOOR DE JONGEREN	
WAT IS WARE LIEFDE EN GELUK? OUDERLING NEAL A. MAXWELL	19
M'N EIGEN PLEKJE GEORGE DICKSON	33
INFORMATIE VOOR JOU	42
BARCELONA OP HAAR BEST LISA A. JOHNSON	46
RUBRIEKEN	
INGEZONDEN BRIEVEN	1
HUISBEZOEKBOODSCHAP	
DE SAMENLEVING VERBETEREN	25
DE KINDERSTER	
VERHALEN UIT HET BOEK VAN MORMON	
AMMON ONTMOET DE VADER VAN KONING LAMONI	2
VAN VRIEND TOT VRIEND	
OUDERLING RONALD E. POELMAN	4
VOLG DE LEIDER LINDA EVANS	6
VEEL PLEZIER	10
PARTICIPATIEPERIODE	
VOLG DE PROFETEN JUDY EDWARDS	12
VRIENDSCHAP SLUITEN	
RUYMÁN DAVID HERNÁNDEZ MONTERO	
UIT SANTA CRUZ OP TENERIFE JULIE WARDELL	14

DE STER

Augustus 1993 93e jaargang Nummer 8

Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Eerste Presidium:

Ezra Taft Benson
Gordon B. Hinckley
Thomas S. Monson

Raad der Twaal:

Howard W. Hunter, Boyd K. Packer, Marvin J. Ashton, L. Tom Perry, David B. Haight, James E. Faust, Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott

Adviseurs:

Rex D. Pinegar, John H. Groberg, V. Dallas Merrell, Robert E. Wells

Redacteur: Rex D. Pinegar

Hoofd afdeling leerplannen: Ronald L. Knighton

Hoofd kerkelijke tijdschriften: Thomas L. Petersen

Internationale tijdschriften:

Zakelijk redacteur: Brian K. Kelly

Assistent: Marvin K. Gardner

Adjunct-redacteur: David Mitchell

Roster: Tom Fesselt

Leidingsgrend art-director: M. Masato Kawasaki

Art-director: Scott D. Van Kampen

Vormgeving: Sharril Cook

Vertaling, nieuwsredactie en administratie:

CFB, Vertaalkantoor

NL-3430 AE Nieuwegein

Telefoon: 03402-40260

Nieuwsredacteur: A. H. Niessink

Administratie: R. de Kock-Goudberg

Uitgever:

Kirche Jesu Christi der Heiligen der Letzten Tage
Industriestraße 21, D-61381 Friedrichsdorf
Telefoon: 00 49 61 72-71 03 34

© 1993 by

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Alle rechten voorbehouden

Printed in Germany

De tijdschriften van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen verschijnen maandelijks in het Chinees, Deens, Duits, Engels, Fins, Frans, Italiaans, Japans, Koreaans, Nederlands, Noors, Portugees, Samoaans, Spaans, Tongaans en Zweeds; eens in de twee maanden in het Indonesisch, Tahitiaans en Thais; en eens per kwartaal in het IJslands, Russisch, Tjsehsich en Hongaars.

Informatie voor abonnees in de V.S.:

DE STER (ISBN 1044-3401) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, Utah 84150. Second-class postage paid at Salt Lake City, Utah. Subscription price USD 10,00 a year. USD 1,00 per single copy. Thirty days notice required for change of address. When ordering a change, include address label from a recent issue; changes cannot be made unless both the old address and the new are included. Send USA and Canadian subscriptions and queries to Church Magazines, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150, United States of America. Subscription information telephone number 801-240-2947.

POSTMASTER: Send address changes to DE STER at 50 East North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150, United States of America.

Jaarabbonement:

Nederland: NLG 32,00 - België: BEF 590,00

Het abbonement kan elk gewenst moment opgezegd worden automatisch schriftelijk, tenzij twee maanden voor vervaldatum schriftelijk is opgezegd. Opgevan van een nieuw abbonement te richten aan de administratie; wacht met betalen tot u een acceptatieformulier (Belgische stortings-/overschrijvingsformulieren) ontvangt.

Verschipt twaalf maal per jaar

93988 120

Dutch

INGEZONDEN BRIEVEN

HET BESTE TIJDSCHRIFT

Als mij gevraagd zou worden wat het beste tijdschrift ter wereld was, zou ik zonder enige twijfel de *Liahona* (Spaanstalig) kiezen. Daarin lees ik artikelen over mensen die ondanks tegenspoed standvastig zijn, en vind bladzijde na bladzijde voorbeelden van getrouwheid, geduld en liefde. Ik lees vooral graag over gebieden waar de kerk nog in de kinderschoenen staat.

Christian Ramirez

Gemeente Batey (District Barahona)

Dominicaanse Republiek

geïnspireerd worden. Ik lees bovendien graag samen met de kinderen in *De Kinderster*.

Ik ben niet de enige die van mening is dat het tijdschrift hem helpt met zijn geestelijke vooruitgang. Ik heb vele anderen dat ook horen zeggen.

Juny Aracely Rivera

Gemeente Santa Barbara

(District La Entrada)

Honduras

VAN DE REDACTIE

Zoals u aan de ingezonden brieven kunt zien, krijgen we voornamelijk post van de lezers van de *Liahona* (Spaanstalig). Wij waarderen hun interesse hiervoor en horen graag van hen.

Maar we zouden ook graag horen van de lezers van onze 22 andere taaleditie's in Europa, Azië en Oceanië. De inhoud van bijna al die taaleditie's van het *International Magazine* [zoals *De Ster*] is hetzelfde wat artikelen, illustraties en foto's betreft. Dat betekent dat u, afgezien van de Kerknieuws-bladzijden, dezelfde artikelen leest als andere leden over de hele wereld.

Wij zouden graag willen weten wat onze lezers wel of niet aan hun tijdschrift bevalt. Uw opmerkingen zullen ons helpen bij de overweging wat we moeten publiceren.

U kunt zelfs ideeën insturen voor evangelie-onderwerpen waarover u graag in uw tijdschrift wilt lezen of onderwerpen die voor alle heiligen over de hele wereld van belang zijn. Er kunnen zelfs onderwerpen zijn waarover u zelf zou willen schrijven, of ervaringen waarover u anderen wilt vertellen.

Stuur uw opmerkingen en ideeën voor artikelen naar:

International Magazines, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150, U.S.A. Vermeld distiblieft uw volledige naam, adres, wijk of gemeente, ring of district, postcode, woonplaats en land. U kunt uw opmerkingen typen of duidelijk schrijven in uw eigen taal; uw inzendingen worden vertaald.

GROTE INTERESSE

Ik maakte kennis met de *Liahona* (Spaanstalig) lang voordat ik lid werd van de kerk. Mijn zuster was lid en nam altijd exemplaren van het tijdschrift mee naar huis. De artikelen, boodschappen en commentaren in het tijdschrift wekten in mij grote interesse op voor de kerk en haar zending. Ik wilde meer te weten komen. Ik liet de zendingen komen, en uiteindelijk lieten mijn vader en ik ons dopen. En tegenwoordig krijg ik mijn eigen exemplaar van mijn lievelingstijdschrift, wat ik vervolgens ook weer doorgeef aan verscheidene vrienden die geen lid zijn.

Patricio O. Lobos

Wijk Corvi (Ring Quillota)

Chili

GEESTELIJKE VOORUITGANG

Ik ben nu meer dan twee jaar lid van de kerk, en ben dankbaar voor wat ik aan de *Liahona* (Spaanstalig) heb.

Ik voel me fijn bij het lezen van de artikelen in het tijdschrift. Ik ben erg dankbaar voor de boodschappen van het Eerste Presidium. Ik weet dat hun woorden door God



Een waarschuwend stem

President Ezra Taft Benson

Toen bijna 162 jaar geleden de ouderlingen van de kerk vergaderd waren om te beslissen of de openbaringen uitgegeven moesten worden, gaf de Heer de kerk een openbaring die Hij zijn 'voorwoord' voor zijn boek met openbaringen noemde. Die openbaring, nu afdeling 1 van de Leer en Verbonden, bereidt de lezer voor op de inhoud (zoals een voorwoord in een boek dat behoort te doen) van het boek. Er wordt in uitgelegd wat de Auteur wil bereiken met de openbaringen die erin staan. De Auteur van de Leer en Verbonden is de Heer Jezus Christus, en de openbaringen zijn door de profeet Joseph Smith ontvangen. De Leer en Verbonden is uniek onder de standaardwerken van de kerk – niet slechts wat dat auteurschap betreft, maar ook omdat het hedendaagse Schriftuur is.

De inleiding van het voorwoord omvat een uitnodiging aan alle mensen, vooral de leden van de kerk, om naar de openbaringen te luisteren, want de 'waarschuwend stem' zal tot alle mensen worden gericht (zie vers 4).

De engel Moroni heeft voor de profeet verscheidene bijbelse profetieën aangehaald die aangeven dat er in de laatste dagen bepaalde oordelen zouden komen, en dat die voorspellingen nog niet waren uitgekomen, maar spoedig zouden uitkomen:

De Leer en Verbonden is waar, want Jezus Christus is de uiteindelijke bron ervan, en zijn boodschap is voor alle mensen.

'Luistert, o gij volk Mijner kerk, zegt de stem van Hem, Die omhoog woont, en Wiens ogen op alle mensen zijn gericht; ja, voorwaar zeg Ik: Luistert, gij volk van verre; en gij, die op de eilanden der zee zijt, luistert te zamen.

'Want waarlijk is de stem des Heren tot alle mensen gericht en er is niemand, die zal ontkomen; en er is geen oog, dat niet zal zien, noch een oor, dat niet zal horen, noch een hart, dat niet zal worden doordrongen.

'En de wederspanningen zullen door vele smarten worden gefolterd; want hun ongerechtigheden zullen van de daken worden verkondigd, en hun geheime daden zullen worden onthuld.

'En de waarschuwendende stem zal tot alle mensen zijn gericht, bij monde van Mijn discipelen, die Ik in deze laatste dagen heb gekozen.

'En zij zullen uitgaan, en niemand zal hen tegenhouden, want Ik, de Here, heb hun geboden.

'Ziet, dit is Mijn gezag, en het gezag van Mijn dienstknechten en Mijn voorwoord tot het boek van Mijn geboden, die Ik hun heb gegeven om te uwen behoefte uit te geven, o gij inwoners der aarde.

'Daarom, vrees en beeft, o gij volk, want wat Ik, de Here, daarin heb besloten, zal in vervulling gaan' (vss. 1–7).

In de volgende drie verzen herinnert de Heer alle mensen aan de macht die Hij zijn dienstknechten heeft gegeven om de boodschap van deze bedeling uit te dragen:

'En voorwaar zeg Ik u, dat aan hen, die uitgaan en deze tijdingen aan de inwoners der aarde brengen, macht is gegeven om de ongelovigen en de wederspanningen zowel op aarde als in de hemel te verzegelen.

'Ja, waarlijk, hen te verzegelen tot de dag, wanneer de toorn Gods mateloos op de goddelozen zal worden uitgestort –

'Tot de dag, wanneer de Here zal komen om ieder mens te vergelden volgens zijn werken en om ieder mens te meten met de maat, waarmede hij zijn medemens heeft gemeten' (vss. 8–10).

Dan volgen in enkele verzen de redenen waarom de Heer zijn boodschap tot deze generatie richt:

'Daarom is de stem des Heren tot de eindten der aarde

gericht, opdat allen, die willen horen, mogen horen:

'Bereidt u voor, bereidt u voor op hetgeen zal komen, want de Here is nabij;

'En de toorn des Heren is ontstoken, en Zijn zwaard is in de hemel ontbloot, en het zal op de inwoners der aarde neervallen.

'En de arm des Heren zal worden geopenbaard; en de dag komt, dat zij, die niet naar de stem des Heren willen luisteren, noch naar de stem Zijner dienstknechten, noch acht geven op de woorden der profeten en apostelen, van het volk zullen worden afgesneden;

'Want zij zijn van Mijn verordeningen afgedwaald en hebben Mijn eeuwig verbond verbroken;

'Zij zoeken de Here niet om Zijn gerechtigheid te vestigen, doch ieder mens bewandelt zijn eigen weg en handelt naar het beeld van zijn eigen god, wiens beeld naar de gelijkens der wereld is, en dat in wezen een afgod is, die verouderd en in Babylon zal vergaan, dat grote Babylon, dat zal vallen' (vss. 11–16).

Vervolgens openbaart de Heer waarom Joseph Smith geroepen was om het evangelie te herstellen. En Hij geeft aan hoe die roeping alle mensen tot zegen zal zijn:

'Omdat Ik, de Here, wist, welk een onheil er over de inwoners der aarde zou komen, riep Ik Mijn dienstknecht Joseph Smith Jr., en sprak tot hem van de hemel, en gaf hem geboden;

'En Ik gaf eveneens geboden aan anderen, dat zij deze dingen aan de wereld moesten bekendmaken; en dit alles, opdat zou mogen worden vervuld, hetgeen door de profeten is geschreven –

'De zwakke dingen der wereld zullen voortkomen en de machtige en sterke afbreken, opdat de mens niet bij zijn medemens te rade zou gaan, noch in de arm des vlezes vertrouwen –

'Maar opdat ieder mens in de naam van God, de Here, de Zaligmaker der wereld, zou mogen spreken;

'Eveneens, opdat geloof op de aarde zou mogen vermeerderen;

'Opdat Mijn eeuwig verbond zou mogen worden gevestigd;



'Omdat Ik, de Here, wist, welk een onheil er over de inwoners der aarde zou komen, riep Ik Mijn dienstknecht Joseph Smith Jr., en sprak tot hem van de hemel, en gaf hem geboden' (LV 1:17).

'Opdat de volheid van Mijn evangelie door de zwakken en eenvoudigen zou mogen worden verkondigd tot de eilanden der wereld en voor koningen en regeerders' (vss. 17–23).

De kerk was al meer dan een jaar eerder gesticht, en velen waren gezegend door het evangelie van Jezus Christus in zijn herstelde vorm te aanvaarden. In de daaropvolgende paar verzen vertelt de Heer hoe het leven van de mensen veranderd was door de open-

baringen, een zegening die ook de tegenwoordige lezers van de Leer en Verbonden kunnen ontvangen:

'Ziet, Ik ben God en heb het gesproken; deze geboden zijn van Mij en werden aan Mijn dienstknechten in hun zwakheid gehouden, in hun eigen taal, opdat zij ze zouden mogen begrijpen.

'En in zoverre zij dwaalden, dat het zou mogen worden bekendgemaakt;

'En in zoverre zij wijsheid zochten, zij mochten worden onderricht;

'En in zoverre zij zondigden, zij mochten worden gekastijd, opdat zij zich zouden beke-

ren;

'En in zoverre zij ootmoedig waren, zij sterk mochten worden gemaakt, en van omhoog gezegend, en van tijd tot tijd kennis mochten ontvangen' (vss. 24–28).

In de volgende twee verzen zegt de Heer dat Hij zijn dienstknechten de macht heeft gegeven om het Boek van Mormon te voorschijn te laten komen, openbaring te ontvangen, en 'de enige ware en levende kerk op de ganse aardbodem' te voorschijn te

brenge-

ren: 'Ja, en opdat Mijn dienstknecht Joseph Smith Jr., nadat hij de kroniek van de Nephieten had ontvangen, door de genade Gods macht zou hebben om het Boek van Mormon door de macht Gods te vertalen.

'En eveneens, opdat zij, aan wie deze geboden werden gegeven, macht zouden mogen hebben om het fundament van deze kerk te leggen en haar uit het verborgene en uit duisternis te voorschijn te brengen, de enige ware en levende kerk op de ganse aardbodem, waarin Ik, de Here, welbehagen heb, tot de kerk als een geheel gesproken, en niet tot ieder lid afzonderlijk' (vss. 29–30).

De Heer Jezus Christus waarschuwt de leden van zijn kerk dat zonden waarvan zij zich niet bekeren, het verlies van de Geest kunnen veroorzaken:

'Want Ik, de Here, kan niet met de geringste mate van toelating de zonde aanschouwen;

'Niettemin zal hij, die zich bekeert en de geboden des Heren nakomt, vergiffenis ontvangen;

'En van hem, die zich niet bekeert, zal zelfs het licht, dat hij heeft ontvangen, worden weggenomen; want Mijn Geest zal niet altijd met de mens twisten, zegt de Here der heirscharen' (vss. 31–33).

Nu lezen we dat de vrede van de aarde zal worden weggenomen en dat Satan zal regeren. Maar de Heer zal macht hebben over zijn heiligen:

'En verder, voorwaar zeg Ik tot u, o gij inwoners der aarde, dat Ik, de Here, gewillig ben deze dingen aan alle vlees bekend te maken;

'Want Ik ben geen aannemer des persoons, en Ik wil, dat alle mensen zullen weten, dat de dag spoedig komt; de ure is nog niet, doch is nabij, wanneer vrede van de aarde zal worden weggenomen en de duivel macht zal hebben over zijn egië gebied.

'En de Here zal eveneens macht hebben over Zijn heiligen; Hij zal in hun midden regeren en in gericht nederkomen op (...) de wereld' (vss. 34–36).

Tot slot getuigt de Heer dat de openbaringen waar zijn en dat de profetieën die erin staan zullen worden vervuld. Verder dat wat Hij zijn aangewezen dienstknechten geeft zijn woord zal zijn, en dat de Geest getuigt van de waarheid van de openbaringen en geboden van de Heer:

'Onderzoekt deze geboden, want ze zijn waar en betrouwbaar, en de profetieën en beloften, die erin zijn vervat, zullen alle worden vervuld.

'Hetgeen Ik, de Here, heb gesproken, dat heb Ik gesproken, en Ik verontschuldigd Mijzelf niet; en ofschoon de hemelen en de aarde zullen vergaan, zal Mijn woord niet vergaan, doch zal ten volle worden vervuld, hetzij gesproken door Mijn eigen stem, of door de stem Mijner dienstknechten, dat is hetzelfde.

'Want merkt op en ziet, de Here is God, en de Geest geeft getuigenis, en het getuigenis is waarachtig, en de waarheid blijft voor eeuwig. Amen' (vss. 37–39).

Mijn bedoeling met het aanhalen van deze woorden van de Heer aangaande de toestand van de wereld in de laatste dagen is als volgt:

Tegenwoordig laten we door middel van onze zendingen aan alle volken van de wereld de waarschuwend stem horen. Wij sturen onze zendingen uit om het evangelie te verkondigen aan hen die bereid zijn onze boodschap te ontvangen. Wij hopen dat iedere jongeman die luistert al planneert heeft om een boodschapper van de Heer te worden.

Er liggen moeilijke tijden voor ons in het verschiet. De Heer heeft onheil voorspeld dat over de volken van de wereld zal komen vanwege hun ongehoorzaamheid aan en veronachtzaming van zijn geboden en openbaringen. In zijn grote liefde en genade heeft Hij de profet Joseph Smith opgewekt, en andere dienstknechten, om zijn evangelie te verkondigen zodat het geloof zou toenemen en de Heer zijn eeuwige verbond onder alle mensen mocht vestigen.

Dat eeuwige verbond is zijn evangelie.

Verscheidene uitspraken in deze openbaring zullen ieder lid van de kerk versterken, als we er maar naar luisteren. Bedenk dat het de woorden van de Heer aan zijn kerk in deze tijd zijn.

Ten eerste: De zending van de profet Joseph Smith was door God geleid.

Ten tweede: De openbaringen die door Joseph Smith zijn ontvangen, zijn geboden van de Heer zelf.

Ten derde: Die geboden zijn aan de dienstknechten van God 'in hun zwakheid gegeven, in hun eigen taal, opdat zij ze zouden mogen begrijpen' (vs. 24).

Ten vierde: Het Boek van Mormon is vertaald door de genade van God, door de macht van God.

Ten vijfde: Joseph Smith en zijn opvolgers was geboden om de enige ware en levende kerk te stichten, nadat die lange tijd in het verborgene en in het duister geweest was. De kerk zoals die nu hersteld is, wordt erkend als hebbende een grote, goede invloed.

Ten zesde: De Heer is tevreden met de kerk als geheel, maar niet noodzakelijkerwijs met alle individuele leden van de kerk. Wij behagen Hem alleen maar wanneer we zijn geboden onderhouden.



Hoewel de dag spoedig zal komen dat de vrede van de aarde zal worden weggenomen, zal de Heer 'macht hebben over Zijn heiligen; Hij zal in hun midden regeren en in gericht nederkomen op (...) de wereld' (LV 1:36).

Ten zevende: Hoewel de vrede van de aarde is weggenomen en Satan grote macht zal hebben, zal de Heer macht hebben over zijn heiligen en zal Hij 'in hun midden regeren'.

Tot slot: Alle woorden van de Heer zullen worden vervuld, of Hij die zelf spreekt, of door inspiratie en openbaring aan zijn dienstknechten geeft om die woorden te verkondigen; en de Heilige Geest getuigt van allen die de waarheid willen weten van de openbaringen en geboden.

Broeders en zusters, ik geef u mijn getuigenis dat deze kerk – De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen – de kerk van de Heer is. Hij is tevreden met de vooruitgang die zijn kerk maakt.

Ik getuig dat Hij zijn dienstknechten nabij is – Hij regeert écht in ons midden door zijn aangewezen dienstknechten. Ik getuig dat het Eerste Presidium zijn leiding ontvangt.

Joseph Smith is een waar profeet. Hij heeft het fundament van deze kerk gelegd, en de Heer heeft hem gezegend en geëerd.

De Leer en Verbonden is waar, want Jezus Christus is de uiteindelijke bron ervan, en zijn boodschap is voor alle mensen.

Moge God ons allen zegenen om getrouw te zijn aan de geboden van de Heer.

Uit een toespraak die president Benson op 22 maart 1986 gehouden heeft ter gelegenheid van het steken van de eerste spade voor een kerkgebouw in Hiram (Ohio).

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

1. Afdeling 1 van de Leer en Verbonden is het voorwoord van dat boek. Het is door de Heer zelf gegeven, en bevat een uitnodiging aan alle mensen om acht te slaan op de openbaringen.
2. In zijn voorwoord voorspelt de Heer het onheil dat in de laatste dagen over de aarde zal komen, en openbaart Hij waarom Joseph Smith geroepen was om het evangelie te herstellen.
3. De Heer getuigt dat Hij macht zal hebben over zijn heiligen, ondanks het feit dat de vrede van de aarde zal worden weggenomen en Satan grote macht zal hebben.
4. De Heer is met zijn kerk als geheel tevreden, maar niet noodzakelijkerwijs met alle individuele leden. Wij behagen Hem alleen door zijn geboden te onderhouden.



Modibo Diarra, op de tegenoverliggende bladzijde, is hierboven te zien met zijn gezinsleden. Toen deze foto werd genomen, was zijn oudste zoon, Amadou, werkzaam in het Zendingengebied Montréal (Canada).

NA MIJN BEPROEVING KWAMEN DE ZEGENINGEN

Modibo Diarra, die zijn verhaal deed aan Chirley Roundy Arnold en Jeanine Tew

Ik heet Modibo Diarra. In 1981 had ik de eer de eerste in mijn vaderland Mali te zijn die zich liet dopen als lid van de kerk. Het is moeilijk te geloven hoezeer mijn leven sindsdien veranderd is, en dat het allemaal gekomen is doordat mijn hond ziek was!

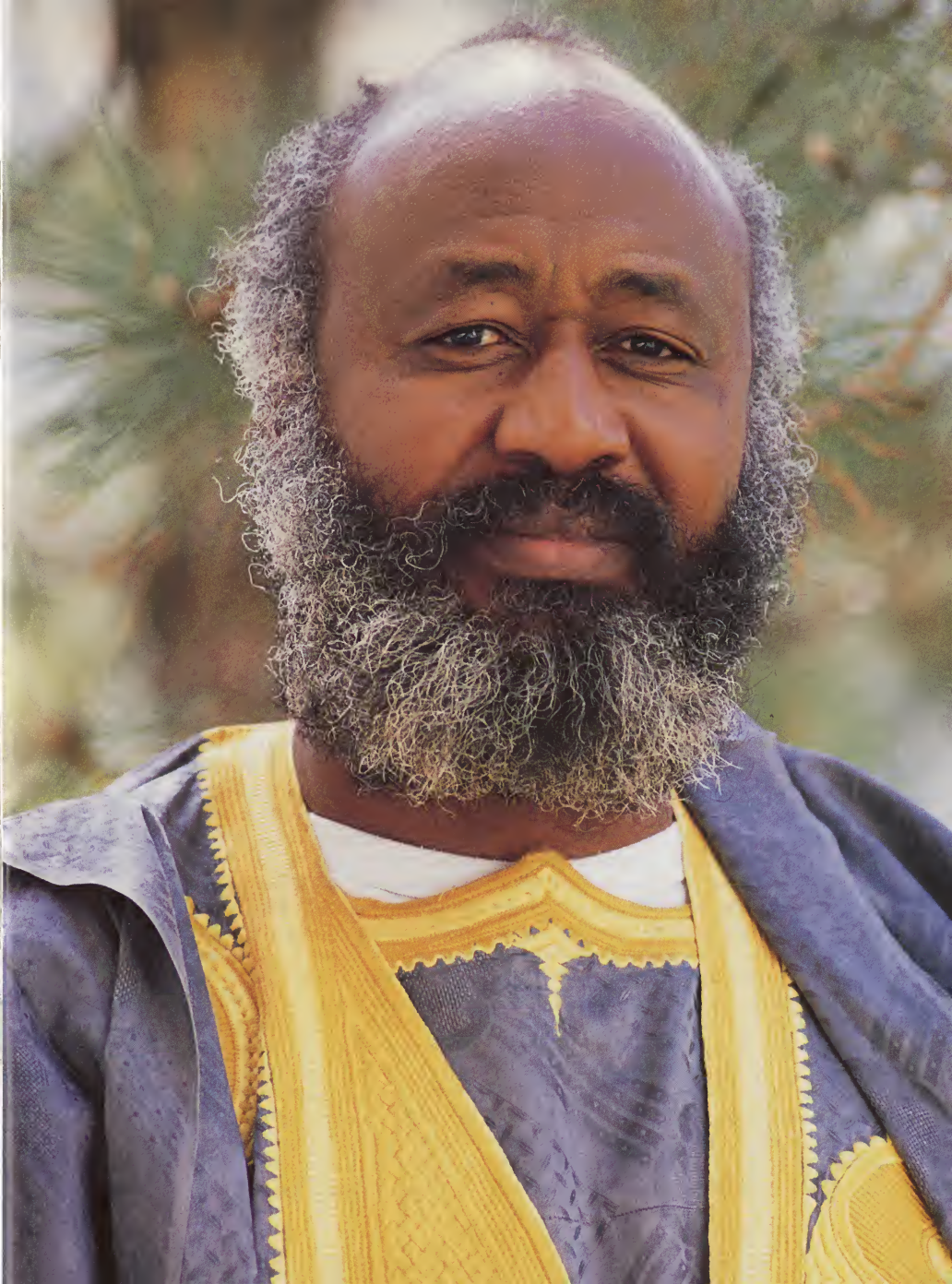
Mali ligt in het noordwesten van Afrika. Het klimaat is er heet, droog en stoffig. Hoewel Frans de officiële voertaal is, spreken veel mensen er Bambara, een plaatselijke taal. De meesten zijn moslim. Onze hoofdstad, Bamako, is een middelgrote stad, gelegen aan de rivier de Niger. Daar woont ons gezin, zoals een Malinees gezin dat doet.

Onze woning bestaat uit vier vierkante muren rond een grote open binnenplaats. Er komen kleine kamers op uit. We houden gezinsbijeenkomsten in de schaduw van een hoge boom die er staat. Tegen een van de muren staan hokken

voor kippen en konijnen, en er wandelt een geit vrij rond, op zoek naar eten.

Op een dag werd mijn hond ziek. Ik dacht dat het hondsdoelheid was. Destijds was ik docent, en een van mijn leerlingen vertelde me dat er een Amerikaanse dierenarts, dr. Jerry Zaugg, in Mali werkte. Ik liet dr. Zaugg naar ons huis komen en vroeg mijn vrouw om een theetafel voor hem klaar te maken, wat hier de gewoonte is. Maar onze gast sloeg het aanbod van de thee af. Hij zei dat het niet in overeenstemming was met de leringen van zijn kerk. Dat interesseerde me, en ik stelde hem veel vragen.

Dat bezoek had verscheidene positieve gevolgen. Ten eerste kreeg ik te horen dat mijn hond geen hondsdoelheid had. Maar belangrijker nog: dr. Zaugg vroeg mij of ik hem Frans wilde leren. Ik stemde toe. Na elke les vertelde



dr. Zaugg me over zijn kerk, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Wij nodigde me uit om in een woning de kerkdiensten bij te wonen, samen met twee Amerikaanse gezinnen. De bijeenkomsten waren in het Engels, wat ik toen nog niet goed sprak, maar de kerkleden gaven me enkele boeken in het Frans: het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden, en *Een wonderbaar werk en een wonder*. De Geest was fijn en was sterk aanwezig. Uiteindelijk werd ik bekeerd en liet ik mij dopen.

Na mijn doop werd ik een betere echtgenoot en vader. Mijn vrouw en kinderen konden maar niet geloven hoe sterk ik veranderde. Mijn twee oudste jongens, Amadou en Gausou, begonnen vragen te stellen over de kerk, en gingen het Boek van Mormon lezen. In 1984 lieten zij zich dopen. Al gauw nodigden ze andere jongelui uit om naar films van de kerk te kijken, en om kennis te maken met de Amerikaanse leden die in Mali woonden. Wij hadden weliswaar geen officiële gemeente, maar ik hield in een groen boek, met het woord *Verslag* op de omslag, een geschiedenis bij van de avondmaalsdiensten.

Ik ontving als kerklid veel zegeningen. Toen kwam er een periode waarin mijn geloof sterk beproefd werd. In februari raakte ik mijn werk als docent kwijt, en mijn functie als leider van de vakbond van leerkrachten. Aan alle kanten werden mijn pogingen om werk te vinden gedwarsboemd. Mijn hele leven was aan het onderwijs gewijd geweest. Hoe kon ik nu mijn vrouw en kinderen onderhouden? En hoe kon ik de elf andere familieleden, die om economische redenen bij ons in woonden, te eten geven?

Iedereen werkte hard om geld te verdienen. Mijn vrouw nam naaiwerk aan. Amadou en Gausou maakten op een draaibank gereedschappen die ze verkochten. Hun jongere broer poetste schoenen. Zelfs mijn moeder opende een zaakje waar ze kruiden verkocht. Uiteindelijk moest ik onze auto verkopen, waarvoor we jaren hadden gespaard. Ik smeekte de Heer me te helpen om mijn gezin te onderhouden.

In die moeilijke tijden arriveerde er een pakje van kerkfunctionarissen uit Salt Lake City met daarin een vereenvoudigde versie van *Evangeliebeginselen*, vertaald in het Bambara. Ze vroegen me om de vertaling te corrigeren, en vervolgens twaalf lofzangen te vertalen. Zodra ik met dat werk begon, zag ik het belang ervan in en probeerde ik het zo goed mogelijk te doen. Vaak worstelde ik om het juiste woord of de juiste uitdrukking te vinden. Maar bij andere ge-

legenheden werd mijn verstand op wonderbaarlijke wijze verlicht – alsof er iemand aan het dicteren was. (Toen ik klaar was met het werk, vroeg ik of ze het overgrote deel van het geld dat ze me betaald zouden hebben, wilden houden, omdat ik het als mijn tiende beschouwde.) Vanwege onze wanhopige situatie bleef ik voortdurend bidden.

Maar ik kon nooit raden wat er toen zou gebeuren. In mei ontving ik een brief van een oude vriend, een Amerikaanse arts, James Ferwarda. Ik had in 1985 kennis gemaakt met dr. Ferwarda toen hij Mali bezocht. Op zijn verzoek had ik hem begeleid op zijn rondreis door mijn land. Nu stuurde hij me tot mijn grote verbazing een retourticket voor een vlieg-reis, met de uitnodiging om hem thuis, in de Verenigde Staten, te bezoeken!

Ik was stomverbaasd en overweldigd door zijn aanbod. Maar het leek onmogelijk voor mij om op dit kritieke moment mijn gezin achter te laten. De kerkleden spoorden me echter aan om de uitnodiging aan te nemen. Misschien, zo zeiden ze, zou de Heer me een mogelijkheid geven om tijdens mijn verblijf in de Verenigde Staten naar de tempel te gaan. Net als veel andere leden koesterde ik de droom om 'eens' naar de tempel te gaan.

Nog steeds stomverbaasd ging ik, 'tevoren niet wetend, wat ik moest doen' (zie 1 Nephi 4:6). Het was ongelooflijk dat iemand die financieel maar net kon rondkomen zo'n dure reis kon maken. Na mijn aankomst in de Verenigde Staten vernam dr. Ferwarda dat ik er intens naar verlangde naar de tempel te gaan, die meer dan tweeduizend kilometer ver weg was. Hoewel hij geen lid van de kerk was, zei hij: 'Ik respecteer je overtuiging, en zal je ticket naar Salt Lake City ook betalen.'

Zodra ik in Salt Lake City was aangekomen, ging ik naar het kantoor van de kerk. Ik zal die dag nooit vergeten. Ouderling Alexander Morrison van de Zeventig ordende me tot ouderling. Vervolgens ging ik naar de tempel en ontving mijn begiftiging. Iedereen in de tempel was zo vriendelijk. De schoonheid en sereniteit ontroerden mij ten zeerste. Ik was ook erg onder de indruk van de jonge zendelingen, die ik daar voor het eerst zag. Toen wist ik dat ik graag wilde dat mijn zoons een zending zouden vervullen.

De volgende dag ging ik naar het kantoor van een liefdadigheidsorganisatie die verscheidene agrarische- en onderwijsprojecten in Mali steunt. Ik sprak met verschillende bestuurders van de organisatie, in de hoop dat ze van mijn diensten gebruik zouden kunnen maken, maar ik keerde



Broeder Diarra (zittend in het midden), vergadert met dorpsleiders en vertegenwoordigers van de liefdadigheidsorganisatie die agrarische en onderwijsprojecten in Ouelessebouyou (Mali) steunt.

terug naar Mali zonder een baan aangeboden te hebben gekregen.

De beproeving van het geloof van mijn gezin duurde nog vijf maanden. In die periode was ik dankbaar voor de tempelverordeningen, die mij kracht gaven. Niettemin voelde ik me als iemand die in een diepe rivier aan het verdrinken was. Ik smeekte de Heer dagelijks om ons te verlossen uit onze economische crisis. En toen gebeurde er een wonder. Het was inmiddels november. De liefdadigheidsorganisatie die ik in Salt Lake City had bezocht, stuurde me een telegram met de mededeling dat zij mij in dienst namen als hun plaatselijke vertegenwoordiger. Ik wist zonder enige twijfel dat de hand van de Heer me uit de rivier had getrokken.

Ik heb werk waarin ik met veel uitdagingen geconfronteerd word: ik moet onderhandelen met regeringsfunctionarissen, plaatselijke trainers en dorpschoude. Telkens als ik ergens aan begin dat onmogelijk lijkt, is er wel iemand die zegt: 'Dat krijg je nooit voor elkaar!' Maar ik weet dat de Heer de macht heeft om mij te helpen. Ik bid, en op de een of andere manier komt alles in orde. Ik ben nog steeds niet rijk, maar ik ben in ieder geval in staat om mijn gezin te onderhouden, alsmede de anderen die voor hun onderhoud

van mij afhankelijk zijn. En nu kan ik jaarlijks een zakenreis maken naar Utah. Tijdens die reizen ga ik naar de tempel, en soms ben ik in de gelegenheid om de algemene conferentie bij te wonen.

En er hebben nog andere gebeurtenissen plaatsgevonden, geweldige gebeurtenissen. In 1992 keerde mijn zoon Amadou terug van een zending in het Franstalige deel van Canada. Daar had hij velen onderwezen en helpen dopen, inclusief Afrikaanse immigranten en moslims. Nu studeren Gausou en hij in de Verenigde Staten. Ook Gausou wil op zending. Ik bid dat hij dat zal doen, en dat de rest van mijn gezin ook lid zal worden van de kerk. Ik bid dat al mijn kinderen goede studenten en eerlijke burgers zullen worden.

Ik kijk uit naar de tijd dat de kerk officieel georganiseerd zal worden in Mali. Ten tijde van het schrijven van dit artikel, ben ik het enige plaatselijke lid hier. Ik versterk mijzelf geestelijk door onder alle omstandigheden te bidden en door in het Boek van Mormon te lezen. En ik bezit nog steeds een versleten groen boek met het woord *Verslag* op de omslag. Maar in mijn hart houd ik een ander verslag bij. Ik zal nooit vergeten hoe rijkelijk de Heer zijn zegeningen over mij heeft uitgestort. □



Liefde, humor en spiritualiteit

IN HET HUWELIJK

Barbara Workman

Wilt u uw huwelijk sterk maken?
Voed het dan met datgene waar het
van zal groeien.

We konden Larry en zijn kersverse echtgenote maar niet begrijpen. Zijn studie medicijnen had het hem eigenlijk onmogelijk moeten maken om zo vaak samen te gaan tennissen, maar toch was dat precies wat ze deden – en ze gingen zelfs op vakantie! Daar wij enkele jaren ouder en wijzer waren, wisten wij dat het leven te ernstig was om alleen maar van elkaar te kunnen genieten. Nu, twintig jaar later, genieten ze echter nog evenzeer van elkaar. We komen graag bij hen omdat ze zoveel plezier in het leven hebben.

Al gauw nadat we hem hadden leren kennen, legde Larry zijn visie aan ons uit: 'Ons huwelijk is een eeuwige relatie. Als dat sterk en gelukkig is, kunnen we de moeilijkheden aan die het leven ons brengt. Als het dat niet is, dan kan geen enkele geweldige baan of wat dan ook dat compenseren. Ons huwelijk krijgt de hoogste prioriteit wat mijn tijd, geld en energie betreft.'

Mijn echtgenoot, Dan, en ik hebben de laatste tijd over de verschillende aspecten van ons huwelijk nagedacht. We hebben herinneringen opgehaald uit de tijd dat we verliefd op elkaar geworden zijn, uit onze tijden van geestelijke groei,

Wij willen verliefd blijven, ons aantrekkelijk en tot elkaar aangetrokken voelen, en een sterke, prettige vriendschapsband hebben. We willen meer lachen, plezier hebben en gezamenlijke herinneringen krijgen.

en uit wat ons in de loop van 38 jaar, negen kinderen en 26 verhuizingen aan het lachen en het huilen heeft gemaakt.

Wij zijn tot de conclusie gekomen wat wij het liefst willen in ons huwelijk – liefde, humor en spiritualiteit. Wij willen verliefd blijven, ons aantrekkelijk en tot elkaar aangetrokken voelen, en een sterke, prettige vriendschapsband hebben. We willen meer lachen, plezier hebben en gezamenlijke herinneringen krijgen. En we willen voeding voor onze geest: gebed, studie en samen praten over eeuwige zaken.

Uiteindelijk hopen we de verhoging te bereiken en toe te zien hoe onze kinderen ‘in de waarheid wandelen’ (3 Johannes 1:4).

Dit bereiken kan moeilijk zijn in een wereld met zoveel problemen. Maar wanneer Dan en ik bijna overweldigd worden door de verwarring om ons heen, denk ik aan het schilderij *Vrede*. Het is een schilderij van een vogeltje dat op haar nest zit, op een smalle tak boven de Niagara-watervallen. Ik stel me ons huwelijk voor als warm, gelukkig en geestelijk, in een thuis dat me doet denken aan die vredige vogel op haar nest. Dan en ik hebben ondervonden dat ons thuis kan voldoen aan onze dromen en verwachtingen als we liefde, humor en spiritualiteit gebruiken om een celestiaal huwelijk te scheppen.

LIEFDE

Ons huwelijk draait om liefde, die groeit en versterkt wordt door rechtschapenheid en goede communicatie.

Enkele dagen voor ons huwelijk zei Dan: ‘Misschien zal ik niet altijd weten wat juist is om te doen, maar ik beloof je dat als ik het wèl weet, ik het zal doen.’ Vroeg in de ochtend van onze huwelijksdag heeft hij nog een brief aan mij gepost. Er stond onder andere in: ‘Ik heb zojuist met mijn Hemelse Vader gesproken en heb dit beloofd – dat ik zal proberen nooit onvriendelijke of harde woorden tegen je te zeggen. Ik zal het proberen, en uiteindelijk zal ik erin slagen. Wees alsjeblieft geduldig met me en moedig me aan.’

Ik hield van zijn krulletjes en van de manier waarop hij

met zijn slaghout omging op het honkbalveld, maar het zouden zijn rechtschapenheid en vriendelijkheid zijn die mijn liefde voor hem zouden laten groeien.

Naarmate onze liefde verder groeit, leer ik hoe belangrijk het voor Dan is dat hij me gelukkig ziet. Hoe graag ik ook aantrekkelijk en een goede huisvrouw wil zijn, dat is niet wat hij het belangrijkste vindt. Voor hem moet ik hoop uitstralen. Er is geen enkele vorm van relatie in de wereld waarin hoop en optimisme belangrijker zijn. Hij moet weten dat ik blij en tevreden ben met wat hij probeert te doen en te zijn. En daaraan kan ik gerust hard werken, want ik verdien er het voorrecht mee om de eeuwigheid in liefde door te brengen, omringd door mijn gezinsleden.

Als Dan zijn waardering uit voor wat ik met de kinderen en in ons huis doe, wil ik het nóg beter doen. Als ik zijn visie op ons gezin bewonder, zijn ijver om in ons levensonderhoud te voorzien, en zijn goede humeur, doet hij ook meer. Als ik eraan denk mijn dankbaarheid te uiten voor die eigenschappen waarop ik ooit verliefd ben geworden, groeit mijn liefde en wordt die overvloedig beantwoord. Als ik op zijn waardigheid inhak met scherpe opmerkingen en kritiek, laat ik het fundament afbrokkelen waarop onze celestiale woning gebouwd moet worden.

Ik heb ook ontdekt dat er een groot verschil is tussen een snelle kus op de wang of een omhelzing. Ik heb gezien hoe belangrijk het zowel voor mij als voor mijn man is om even tijd te nemen voor een omhelzing voordat hij 's morgens vertrekt. Daar kunnen we het de hele dag mee doen, of in ieder geval totdat hij die avond thuiskomt. Dan hebben we een nieuwe dosis nodig.

Gevoelens van liefde hoeven verschillen in persoonlijkheid niet noodzakelijkerwijs te verminderen. Onze vriend Clair houdt van sport, en vooral van tennis. Zijn vrouw, Linda, houdt van koken en naaien. Maar ze besloot om tennis te nemen. Niemand was trotser dan Clair toen hij en zijn vriend, John, in een dubbelspel door hun echtgenoten verslagen werden. Intussen is zijn waardering voor haar talenten en hobby's gegroeid.



Ik zie individuele verschillen als een kans voor een echtpaar om een eenheid te scheppen die meer is dan de individuele helften op zich. Een voorbeeld. Dan en ik benaderen het nemen van beslissingen op verschillende manieren. Ik wil het onderwerp van alle kanten bekijken, en heb de neiging om me druk te maken over alle kleine details. Dan wil het onderwerp bekijken, er een snelle analyse van maken

(meestal voor zichzelf), beslissen, en er niet meer op terug komen. Hij heeft mij geleerd dat beide benaderingen hun nut hebben. Door met elkaar te communiceren zonder te veroordelen, kunnen we samen besluiten welke benadering in een bepaald geval het beste is.

Wij, als echtgenoten, kunnen verwachten ons hele leven lang ons aan elkaar te blijven aanpassen, naarmate we



beiden worstelen met onze persoonlijke groei en de beproevingen van het leven. Maar we moeten onze aandacht richten op de gemeenschappelijke overtuigingen die we hebben, en die in gedachten houden. De momenten waarop we zeggen: 'Ik hou van jou, want ...', 'Bedankt voor ...', 'Ik ben zo trots op je, want ...', 'Het spijt me dat ...', en er een omhelzing op laten volgen, kunnen onze eeuwige band ver-

rijken omdat ze onze liefde voeden, wat in feite de ziel van ons huwelijk is.

HUMOR

Humor kan soms net zo weinig met geluk te maken hebben als wellust met liefde. Als we een grapje maken

Omdat we een zoon of dochter zijn van celestiale ouders, reageert onze geest met vreugde als we leven als een celestiaal persoon. Een huwelijk dat gebaseerd is op celestiale beginselen heeft een macht die groter is dan onze gecombineerde krachten.

ten koste van onze echtgenoot of echtgenote en hem of haar kleineren met vernederende humor, beledigen we niet alleen onze partner, maar ook onze Vader in de hemel. Dergelijke humor is nooit gepast.

Maar gezonde humor gebruiken om de beproevingen van het leven te verzachten, maakt deel uit van een gelukkig gezin. Zij die trouwen doen dat gedeeltelijk omdat ze gelukkig zijn wanneer ze bij elkaar zijn. Dan is het fijn als ze elkaar na hun huwelijk nog aan het lachen krijgen. De humor van Dan is in allerlei situaties heerlijk en troostend geweest voor ons gezin. Op een dag deed ik wat naaiwerk met de hand en liet mijn naald op ons hoogpolig tapijt vallen. Dan knielde om hem te zoeken. Toen ik wilde helpen zoeken, zei hij: 'Nee, laat maar. Ik kan hem elk moment in mijn hand krijgen.'

In ieder huwelijk komen incidenten voor die een vrolijk, intiem signaal tussen de twee huwelijkspartners kunnen worden. Wij hebben er een die zijn oorsprong vindt in een incident van jaren geleden. Dan had me een idee verteld dat hij gekregen had. Ik moet het meteen de grond in geboord hebben, want hij was even stil en zei toen: 'Nou ja, heel even *leek* het een goed idee.' Als een van ons zich nu afgewezen of vernederd voelt, zegt hij: 'Nou ja, heel even *leek* het ...', waarop we allebei in de lach schieten, en de boodschap duidelijk maar vriendelijk is overgebracht.

Sommige gezinscrisissen kunnen een humoristische les worden. Mijn tante en oom halen graag een grapje uit met elkaar en met anderen. Ze wonen op een boerderij zonder stromend water. Op een koude, regenachtige avond kwam mijn oom helemaal doorweekt binnen, en zag zijn vrouw op haar gemak bij het haardvuur zitten. Ze zei: 'Schat, nu je toch al koud en nat bent, wil je meteen even een emmer water van buiten halen?' Hij ging naar buiten, kwam terug met het water, gooidde dat over haar heen en zei: 'Nu je toch al nat en koud bent, kun je zelf je water even halen?' Ze lachten toen ze ons het verhaal vertelden, en het voorval werd een familiegrapje. Wanneer we

nu dus een bepaalde gunst eigenlijk niet zouden moeten vragen, of we beseffen dat iets teveel gevraagd is, beginnen we ons verzoek met: 'Nu je toch al koud en nat bent ...', waarna het verzoek meestal met een glimlach wordt ingewilligd.

Een sleutel tot gezonde humor scheppen in een huwelijk is geloof – geloof in God, in elkaar, en in de toekomst – genoeg geloof om te ontspannen en te genieten van wat we nu meemaken. Met geloof kunnen we zelfs enige humor zien in onze beproevingen.

SPIRITUALITEIT

Als we de Geest van de Heer in ons huwelijk en ons gezin willen hebben, moeten we tot Christus komen, 'in Hem vervolmaakt' worden en ons onthouden 'van alle goddeloosheid' (zie Moroni 10:32). Als Christus iets niet zou zeggen, zeggen wij het ook niet, zelfs thuis niet. Spiritualiteit is houden van dat waar Christus van houdt. Het is voldoende naar een celestiaal huwelijk te verlangen om de telestiale houding en gedrag te laten varen. Een telestiale houding is zelfzuchtig, en is gericht op *mijn* behoeften, *mijn* pleziertjes, *mijn* tijd. Een terrestriale houding – je teveel zorgen maken over wat anderen van je vinden – schaadt het huwelijk ook. Is ons gezin net zo goed als de mensen om ons heen? Is onze woning mooi genoeg? Wat vinden de burens van de manier waarop we onze vrije tijd doorbrengen?

Omdat we een zoon of dochter zijn van celestiale ouders, reageert onze geest met vreugde als we leven als een celestiaal persoon. Een huwelijk dat gebaseerd is op celestiale beginselen heeft een macht die groter is dan onze gecombineerde krachten.

Toen we ons negende kind verwachtten, bleek uit een onderzoek dat ik kanker had. De artsen konden de bron of de omvang van het probleem niet vaststellen zonder de baby in gevaar te brengen, en ze was nog niet oud genoeg om een vroegtijdige geboorte te overleven. Maar de artsen wisten wel dat de kanker aan het uitzaaien was. Daarom vroegen ze

ons of ze ondanks het risico toch moesten opereren, of dat ze moesten wachten tot de baby verder gegroeid was.

Het scheen mij toe alsof er geen goed antwoord op was. Ik wilde verder leven en onze acht kinderen opvoeden. Maar ik wilde ook het kind dat ik droeg beschermen. We worstelden enkele weken met het probleem, en gaven de baby daarmee meer tijd om te groeien. Ondertussen probeerden we door gebed de wil van de Heer te weten te komen. Ons antwoord kwam toen Dan, na veel vasten en bidden, tegen me zei: 'Barbara, het komt wel goed. Ik heb een afspraak voor de operatie gemaakt.'

Dankzij de macht van het priesterschap kon hij nog meer doen dan alleen die moeilijke beslissing nemen. Hij liet onze huisonderwijzer komen, een buurman die zelf ook problemen met kanker had gehad, en mijn broer. Bijgestaan door die mannen, zalfde mijn man mij en mijn baby toen in de naam van Jezus Christus, en zei in de zegen dat wat er gedaan zou worden, het beste voor ons beiden zou zijn.

En de avond voor de operatie schreef Dan me nog een brief: 'De afgelopen dagen ben ik bezorgd geweest en heb ik mijn ziel meer doorvorst dan ooit tevoren. (...) Naarmate we over bergen van geloof en door dalen van angst zijn gegaan, ben ik mij bewust geworden van een loutering waarvan ik niet wist dat ik die nodig had. De zegens die je hebt gehad, zijn van de Heer. Toen we vanavond in je ziekenhuis-kamer waren, was ik me bewust van jouw innerlijke strijd tussen angst en geloof. Toen ik eenmaal weer thuis was, heb ik dat zelf ook urenlang ervaren. Maar juist heb ik door de zoete invloeden van de Geest de zekerheid gekregen dat de Heer zijn zegel heeft gehecht aan de zegens die jij hebt ontvangen. (...) [De artsen] zullen, als werktuigen in de handen van onze Vader in de hemel, doen wat nodig is om zijn werk uit te voeren.'

De operatie was een succes. Zeven weken later werd onze gezonde dochter geboren. Ze is inmiddels vijftien.

Natuurlijk krijgen we nog steeds moeilijkheden en lasten te dragen, maar we blijven ernaar streven om ons te verbeteren. Dan leeft de belofte na die hij op onze huwelijksdag ge-

daan heeft. Hij doet waarvan hij weet dat het goed is. Hij is nooit hard of onvriendelijk. Ik ben aan het leren hoe ik mijn geluk en dankbaarheid moet uiten, en hoe ik sneller tot een beslissing kan komen.

Broeder Gerald Lund, een van de bestuurders van de kerkelijke onderwijsinstellingen, heeft eens het verhaal verteld van medisch personeel dat met een vrachtwagen vol goederen het oerwoud van Afrika in trok om daar een ziekenhuis te vestigen. De bruggen waarover zij moesten waren niet sterk genoeg voor de vrachtwagen. Maar in plaats van de lading lichter te maken door de kostbare goederen achter te laten, stopten ze bij elke rivier en elk ravijn om de brug te versterken.

Wanneer wij aan een celestiaal huwelijk gaan bouwen, hebben wij wat dat betreft ook geen keus: we moeten de hele vracht de hele reis meenemen. Wij kunnen geen zware dingen achterlaten, zoals problemen met kinderen, financiële lasten, of een slechte gezondheid. Soms moeten we, wanneer we met onze probleemoplossende vrachtwagen bij een ravijn aankomen, bereid zijn om de brug te versterken zodat ons huwelijk verder kan.

Als we dat doen, groeit onze liefde en worden we samen gelukkig. Bovendien komen we dichterbij de Heer en merken we hoe bezorgd de Heiland om ons gezin is.

Als we getrouwd zijn aan de huwelijksverbonden die we in de tempel gesloten hebben, zullen we volgens de belofte van de Heer 'tronen, koninkrijken, rijken, machten, heerschappijen, alle hoogten en diepten beërven (...) en (...) zullen de engelen en de goden, die daar zijn geplaatst, voorbijgaan naar [onze] verhoging en heerlijkheid in alle dingen' (Leer en Verbonden 132:19).

Wanneer Dan en ik voor eeuwig bij elkaar zijn, zullen we allebei vervolmaakt zijn. Het is een uitdaging voor mij om mijn geliefde nu met dat eeuwige potentieel te zien, geduldig aan mijn eigen onvolmaaktheden te werken, en de Heer mijn man te laten beïnvloeden om aan de zijne te werken. Door liefde, humor en spiritualiteit zullen wij samen naar de verhoging toewerken. □

WAT IS WARE LIEFDE EN GELUK?

Ouderling Neal A. Maxwell
van het Quorum der Twaalf



Stel dat u de volgende advertentie leest in een gerespecteerd tijdschrift: 'Radium herstelt de gezondheid van duizenden mensen. Dat gebeurt door slechts een licht, klein, comfortabel radioactief kussentje te dragen – overdag op de rug, en 's nachts op de buik. (...) Duizenden mensen hebben ons geschreven dat het hen genezen heeft van (...) hart-, lever- en nierkwalen.'

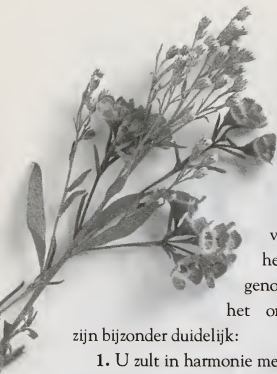
Dat zou u toch niet geloven? Stel nu dat u een bekende psycholoog op tv hoorde zeggen dat de oude normen van kuisheid, deugd en huwelijk niet meer overeenkomen met de levenswijze van veel mensen, en dat we die normen daarvoor maar moeten verlagen.

Beide beweringen zijn echt gedaan. De advertentie is in 1930 in een tijdschrift verschenen. De uitspraak op tv dateert van enkele jaren geleden. De bewering aangaande de radioactiviteit zou geen enkel weldenkend mens tegenwoor-

dig meer geloven. De wetten en uitwerking van straling zijn wetenschappelijk bestudeerd, en zelfs wij als niet-wetenschappers weten dat het niet iets is waarmee lichtvaardig om kan worden gaa.

Helaas is de bewering van de psycholoog – en van vele anderen – een andere kwestie. Miljoenen mensen slikken de logisch lijkende stelling dat kuisheid uit de tijd is. De advertentie voor de radium'kuur' vermeldde ten minste duidelijk dat de mensen het eerst konden proberen en later betalen. In de reclame voor onkuisheid is het 'betaal later' echter verborgen in de kleine lettertjes, als het al toegegeven wordt.

Eens waren de schadelijke gevolgen van straling ons niet bekend. Maar dat is nu niet meer zo! En wij, stervelingen, weten met onze lagere wegen nog steeds niet alle redenen die God heeft voor het zevende gebod: kuisheid



voor het huwelijk en trouw in het huwelijk. Maar wij weten genoeg! Bepaalde voordelen van het onderhouden van dit gebod zijn bijzonder duidelijk:

1. U zult in harmonie met de Heer leven. Uw band met Hem zal behouden blijven en verrijkt worden, en u helpen om zijn Geest bij u te hebben. En vragen we daar niet elke avondmaalsdienst om?

Zijn uw gedachten deugzaam, dan zal uw vertrouwen in de aanwezigheid van God sterk worden (zie Leer en Verbonden 121:45). Dat zich op uw gemak voelen in zijn aanwezigheid is een zegen die ons huidige begrip ver te boven gaat. Er is een enorm verschil tussen die vreugde en gewoon plezier, zelfs onschuldig plezier.

2. U zult de zegen van welverdiende zelffaching ontdekken en behouden. Door uw eigenwaarde te begrijpen, zult u in staat zijn uw naaste werkelijk lief te hebben. 'En laat een ieder zijn broeder achten als zichzelf' (LV 38:24).

3. U zult vaststellen dat er meer ware individualiteit te vinden is in hen die heiliger zijn. Zonde, daarentegen, niveleert! Zonde laat ons krimpen, en reduceert ons tot een bundeltje verslavende begeerten. In deze laatste dagen zal het vermogen van de mens om lief te hebben 'verkillen' door ongerechtigheid (zie Matteüs 24:12). Hoe tragisch is dat niet, als er toch al nooit genoeg liefde voor iedereen is!

4. U zult vrij zijn van de zware last van schuldgevoel. 'Wanhoop komt tegevolge van ongerechtigheid' (Moroni 10:22). Als u vrij bent van schuldgevoel, zult u niet in uzelf gekeerd raken door zelfmedelijden. In plaats daarvan kunt u zich naar buiten keren in oprecht dienstbetoon.

5. U zult voor een reëel gevaar behoed blijven. Uit onderzoeken blijkt dat '43 miljoen Amerikanen ongeneeslijke, seksueel overgedragen virale infecties hebben opgelopen' (*Deseret News*, 7 oktober 1991, blz. A7).

Door dergelijke ziekten, waaronder AIDS, wordt medisch duidelijk wat altijd in geestelijk opzicht al duidelijk is geweest: lichamelijke genegenheid tonen is alleen veilig binnen de grenzen van het huwelijk – vooral een huwelijk tussen twee mensen die zich consequent aan de geboden

Ontwikkel een persoonlijke integriteit en sereniteit die u zeer tot zegen zullen zijn in de verkeringstijd en het huwelijk, en zelfs in de rest van uw leven. Degene die u uitkiest om lief te hebben, zal door u gerespecteerd worden als individu, en niet slechts als een voorwerp van lichamelijke aantrekkingskracht en bevrediging.

houden. Onthouding van zonde is beter dan het matig bedrijven ervan of zelfs zich er later van bekeren. Voorkomen is beter dan genezen!

6. U zult een persoonlijke integriteit en sereniteit ontwikkelen die u zeer tot zegen zullen zijn in de verkeringstijd en het huwelijk, en zelfs in de rest van uw leven. Degene die u uitkiest om lief te hebben, zal door u gerespecteerd worden als individu, en niet slechts als een voorwerp van lichamelijke aantrekkingskracht en bevrediging. Uw relatie kan zo diep, rijk en breed zijn als de eeuwigheid.

Let er eens op hoeveel zegeningen van kuisheid van toepassing zijn op het hier en nu, en niet alleen op de toekomst in het huwelijk of op de dag des oordeels. Kuisheid is meer dan krampachtige onthouding. Wanneer men in ware kuisheid leeft, is het een gelukkige houding en gemoedrust waardoor wij leiding, geruststelling en troost kunnen ontvangen in ons dagelijks leven, zowel nu als in de toekomst. In plaats van onze aandacht te richten op het behagen van onszelf, kunnen we hem richten op het dienen van andere mensen.

In het Boek van Mormon wordt beschreven wat er gebeurde toen een hele samenleving rein leefde: 'Er kon waarlijk geen gelukkiger volk zijn onder alle mensen, die door God waren geschapen' (4 Nephi 1:16).

Denk eens na over de volgende opmerkingen en ideeën. Ze zullen u helpen om de wet van zedelijke reinheid van de Heer te onderhouden:

■ Weersta de valse argumenten van de wereld. Wees standvastig, dan zult u zien dat anderen zich bij u zullen scharen.

■ U laat niemand met modderschoenen door uw huis lopen, laat daarom ook niemand met modderschoenen door uw gedachten lopen. Vermijd de vuiligheid en troep van pornografie in welke vorm dan ook – zowel mondelinge als visuele. Wie met zulke rommel bedekt is kan zich niet bevrijden tot het schoongemaakt is.

■ Maak uw eigen sterke, persoonlijke schakel in een keten van kuisheid en trouw. Geef dat door aan uw kinderen, zodat zij het door kunnen geven aan hun kinderen. U zult één worden, een bijzonder sterke band krijgen, en door



uw gedrag laten zien dat u in de geboden gelooft, ondanks wat er in de wereld om u heen gebeurt. Niet alleen in sport wint u door training aan kracht!

■ Ga niet om met overspeligen en ontuchtplegers. Waarom niet? Niet omdat, zoals C.S. Lewis heeft geschreven, u te goed bent voor hen, maar omdat u niet goed genoeg bent! Bedenk dat slechte situaties uiteindelijk zelfs de weerstand van goede mensen kunnen breken.

■ Tegenwoordig zijn er niet alleen zelfzuchtige vrouwenverslinders, maar ook zelfzuchtige mannenverslinders. Beiden worden gedreven door begeerte en hebben een vals gevoel van vrijheid, maar alleen op dezelfde onbetekenende wijze waarop Kaïn zei: 'Ik ben vrij' – nadat hij Abel had gedood! (Zie Mozes 5:33.) Liefde is geen wedstrijd, en ook geen verovering. Dat zou 'tegenovergesteld aan de aard van gelukzaligheid' (Alma 41:11) zijn.

■ Wij behoren niet neer te kijken op de mensen in de wereld. Alleen wanneer de wereld ons in verlegenheid probeert te brengen vanwege onze normen, moeten we die minachting negeren en dergelijke spot verachten. 'Wie dus een vriend der wereld wil zijn, wordt metterdaad een vijand van God' (Jakobus 4:4).

■ Zodra de neiging om iets verkeerd te doen de kop opsteekt, moeten we er iets tegen doen nu zij nog zwak is en uw eigen wil nog sterk. Wees 'ijverig voor een goede zaak werkzaam'. Luiheid leidt tot zelfzucht door er steeds aan vast te houden dat we onszelf moeten behagen.

■ Zijn er vergissingen begaan, bedenk dan dat wij het heerlijke evangelie van bekering hebben. De ziel moet misschien eerst uitgekookt worden door schaamte alvorens reiniging en genezing plaatsvinden. Maar het wonder der vergeving is er voor allen die oprecht berouw hebben en die de nodige stappen willen doen.

Als u echt geïnteresseerd bent in geluk, bedenk dan dat 'wanhoop komt tengevolge van ongerechtigheid' (Moroni 10:22). De geboden, inclusief het strenge, maar liefdevolle zevende gebod, zijn vangrails langs onze weg die erop gemaakt zijn om ons niet alleen hier en nu naar ons geluk te leiden, maar ons bovendien voor te bereiden op eeuwige vreugde. De profeet Joseph Smith heeft tenslotte onderricht: 'Vreugde is het doel en oogmerk van ons bestaan'. Daarom wordt Gods plan terecht 'het grote plan van gelukzaligheid' (Alma 42:8) genoemd. □



Ouderling
LeGrand R. Curtis



Ouderling
Spencer J. Condie



Ouderling
Joseph C. Muren

Het Gebied Mediterrane landen

Nieuwe uitdagingen en groei

Het Gebied Mediterrane landen omvat landen waar Christus en zijn volgelingen vanouds hebben geleefd, en landen waar een belangrijk deel van de westerse cultuur geboren is. Om te vernemen hoe de kerk in die landen vooruitgaat, sprak de redactie met het gebiedspresidium: de ouderlingen Spencer J. Condie, LeGrand R. Curtis en Joseph C. Muren, allen van de Zeventig.

Vraag: Is er sprake van specifieke moeilijkheden in een gebied waarin zoveel onderlinge verschillen bestaan?

Ouderling Condie: Wij beschouwen ze als uitdagingen, en het zijn er veel. Maar door toegewijde plaatselijke leden en leiders zijn ze niet onoverkomelijk.

Wij hebben 35 landen in ons gebied, en er bestaan grote tegenstellingen tussen die landen onderling. Frankrijk heeft een inwonertal van 55 miljoen; wij hebben hier leden in zes ringen en zes districten. Maar aan de andere kant hebben we in Griekenland slechts vier gemeenten, terwijl het inwonertal van dat land tien miljoen bedraagt. Dat komt doordat de kerk daar relatief nog maar kort aanwezig is.

De landen in ons gebied variëren in grootte van Algerije, dat een kwart van de oppervlakte van de Verenigde Staten

heeft, tot Monaco, dat slechts 48 keer zo groot is als Temple Square (in Salt Lake City).

V: Hoe kunt u effectief toezicht houden op het gebied?

Ouderling Condie: De leden van het presidium houden elk direct toezicht op het werk in verschillende landen. Op dinsdag komen we in het gebiedskantoor bijeen. De rest van de week maken we rondreizen door de zendingsgebieden en wonen we in de ons toegewezen gebieden districts- of ringconferenties bij.

Om ons te helpen met de grote verscheidenheid aan talen en culturen waar we mee te maken hebben, hebben we voor ons kantoor medewerkers verzameld uit veertien landen. Ze zijn niet alleen vanwege hun taalvaardigheden erg waardevol voor ons, maar ook vanwege hun toewijding.

V: Het klinkt alsof er veel sterke leden zijn in het Gebied Mediterrane landen.

Ouderling Curtis: Dat is waar. Het spreekt vanzelf dat de kerk zich in sommige landen meer ontwikkeld heeft dan in andere. Bijvoorbeeld: we hebben in Frankrijk leden van de tweede, derde en vierde generatie. En in elk deel van ons gebied kunnen we de kracht zien van hen die op zending zijn



geweest en vervolgens na hun terugkeer geroepen worden tot een functie. Dat is een van de vele redenen dat we onze jonge mensen aanmoedigen om op zending te gaan. Op die manier krijgen ze de training die je als zendeling ontvangt, en helpen ze de kerk naderhand in hun eigen gebied opbouwen.

Ouderling Muren: Een zending is vooral ook zo belangrijk omdat er een spirituele dimensie is die maar weinigen bereiken zonder de kans te hebben gehad om hun tijd toe te wijden, op te offeren. En er is een spirituele dimensie aan werken in de kerk die aangeleerd moet worden. Nieuwe priesterschapsleiders hebben vaak geen voorbeeld in de kerk gehad om na te volgen, anders hadden ze, bijvoorbeeld, de

Een HLD-gezin uit Sevilla (Spanje): Pili (10), Loli (9) en Jaime (6) Romero Carrascoso, met hun ouders, Victoria en Jaime.

Geest aan het werk kunnen zien bij het nemen van beslissingen. Maar leden die op zending gaan, keren terug naar hun thuisunit met ervaringen waarvan ze kunnen zeggen: 'Zó voelt de hand van de Heer.'

V: Hoe kunnen zij die niet op zending zijn geweest leren over die spirituele dimensie van werken in de kerk?

Ouderling Curtis: Zendelingehtparen vervullen een goede rol als voorbeeld. Wij hebben echtparen nodig waar-



Het Gebied Mediterrane landen

van er minstens één, of beiden, Spaans, Portugees, Frans of Italiaans spreekt. Wij kunnen hun een spannend spiritueel avontuur beloven; ze zullen samenwerken met enkele bijzonder sterke leden. Ik zie die kracht in leden die met plezier twee of drie uur reizen met het openbaar vervoer, alleen maar om naar de kerk te gaan.

Ouderling Muren: Onze oplossing voor sommige problemen met afstand, is de kerk naar de mensen te brengen. We hebben een aantal kleinere gemeenten georganiseerd, daar waar groepen leden woonden.

V: Wat draagt bij aan het ontwikkelen van de spirituele kracht die u in leden ziet?

Ouderling Muren: Aan hun kracht ligt hun eigen geloof ten grondslag. Sommige spirituele zaken moet elk lid voor zich leren, daarom hebben we geprobeerd het juiste klimaat te scheppen voor spirituele groei. We hebben geprobeerd om individuele leden aan te moedigen en te verheffen, en hen te helpen hun eigen verantwoordelijkheid bij het naleven van het evangelie in te zien.

Ouderling Curtis: We denken ook aan de jeugd. Het is ons doel hun activiteiten en ervaringen te verschaffen die hen uiteindelijk naar een zending en naar de tempel zullen leiden. Om in de behoeften van onze jongelui te voorzien is er heel wat ingenieus denkwerk nodig, alsmede leiders die écht toegewijd zijn. Tenslotte variëren de behoeften van de jongeren sterk, en is het door de reistijd en -kosten vaak moeilijk om activiteiten bij te wonen.

Ouderling Condie: Vaak helpen onze leden om elkaar te sterken. Veertig procent is alleenstaand. In Frankrijk, waar een groot deel van hen woont, is er een bloeiend programma voor de alleenstaanden. Ze komen in groten getale naar de activiteiten.

Het is bovendien onmogelijk om te meten hoezeer de kracht van de leden vergroot wordt door de bezoeken van

kerkleiders. Toen president Gordon B. Hinckley van het Eerste Presidium en ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Spanje bezochten in verband met een regionale conferentie, kwamen de leden uit het hele land erheen. Er vlogen zelfs veertig leden uit Las Palmas (Canarische Eilanden) over. Er was een grote spirituele opleving onder de heiligen der laatste dagen.

V: Dat had waarschijnlijk ook zijn uitwerking op het zendingswerk.

Ouderling Condie: Natuurlijk! En we sporen onze mensen voortdurend aan om te denken aan de aansporing van president David O. McKay: ieder lid een zending.

En naarmate de kerk in verschillende gebieden groeit, wordt haar aanwezigheid daar versterkt door het feit dat sommige plaatselijke kerkleiders bovendien leiders zijn uit de zakenwereld of overheid.

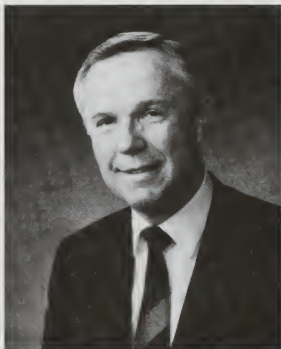
Ouderling Curtis: De districtsresident in Rome, bijvoorbeeld, is een bekende arts – en zijn vrouw ook. De ringresident in Lissabon is rechter. Een van de ringresidenten in Parijs is een hoge functionaris van een groot internationaal accountantsbedrijf.

Ouderling Muren: De geest van het evangelie en de liefde die de leden voor elkaar hebben, is sterk – ongeacht het ledental in een land. Een lid dat in een afgelegen streek van Marokko woonde had een bepaald medicijn nodig en meende dat hij het in zijn land niet kon krijgen. Maar we vonden een lid in Casablanca (Marokko) dat werkzaam is als manager voor een farmaceutische firma die dat produkt maakt. Hij heeft ervoor gezorgd dat het lid het medicijn kreeg. Het was een tweegezinswelzijnsactiviteit – er werden leden door andere leden geholpen. Dat is een van de mooie aspecten van het evangelie – het werkt, of we in een land nu duizenden leden hebben, of slechts een handjevol.

Het Eerste Presidium roept nieuw gebiedspresidium



Ouderling Robert K. Dellenbach



President Dennis B. Neuenschwander



Ouderling C. Max Caldwell

Het Eerste Presidium heeft ouderling Dennis B. Neuenschwander, een van de Zeventig, geroepen als president van het Gebied Europa met hoofdzetel in Frankfurt. Hij volgt in die functie ouderling Hans B. Ringger op die thans geroepen is als lid van het gebiedspresidium Mediterrane Landen. Ouderling Neuenschwander was voor de deze roeping werkzaam als eerste raadgever van ouderling Ringger. De wijziging treedt in op 15 augustus 1993.

De ouderlingen Robert K. Dellenbach en C. Max Caldwell zijn geroepen als respectievelijk eerste en tweede raadgever van ouderling Neuenschwander. Ouderling Dellenbach was werkzaam als tweede raadgever in het voormalige gebiedspresidium.

Het Eerste Presidium heeft ook bekendgemaakt dat de ouderlingen Joe J. Christensen, Monte J. Brough en W. Eugene Hansen van het Eerste Quorum der Zeventig geroepen zijn in het Presidium van de Quorums der Zeventig. Zij nemen de plaats in van de ouderlingen Dean L. Larsen, James M. Paramore en

Richard J. Clarke, die elk geroepen zijn om in gebiedspresidiums werkzaam te zijn.

De nieuwe leden van het Presidium der Zeventig zijn tevens werkzaam als algemeen bestuurder van verschillende afdelingen van de kerk.

Ouderling Vaughn J. Featherstone van het Eerste Quorum der Zeventig, die werkzaam was als president van het Gebied Filipijnen-Micronesië is geroepen als tweede raadgever in het algemeen presidium jonge-mannen.

De biografieën van de leden van het nieuwe gebiedspresidium verschijnen in Kerknieuws van september 1993.

Leden van de Zeventig werkzaam in 23 gebieden

In de loop van de tweede week van juni heeft het Eerste Presidium de roeping van nieuwe gebiedspresidiums bekendgemaakt. Zij treden in functie op 15 augustus 1993.

In totaal zijn 69 leden der Zeventig

geroepen om werkzaam te zijn in 23 gebiedspresidiums over de hele wereld. Andere leden der Zeventig hebben opdrachten gekregen als zendings- of tempelpresident, of in het algemeen presidium van de jonge-mannen en de zondagsschool, in de kerkelijke onderwijsinstellingen, of in de afdelingen zendingswerk, familiegeschiedenis, tempelwerk, coördinatie, leerplannen, kerkgeschiedenis en priesterschapszaken.

Ook drie leden van het Presidium der Zeventig hebben opdrachten gekregen in gebiedspresidiums. Het gaat om de ouderlingen Dean L. Larsen - in het presidium van de Zeventig werkzaam sedert 22 februari 1980, ouderling James M. Paramore - in het presidium werkzaam sedert 15 augustus 1987, en ouderling J. Richard Clarke - sedert 1 oktober 1988 werkzaam in hetzelfde presidium.

Ouderling Larsen is geroepen als president van het Gebied Mediterrane Landen met hoofdzetel in Thoiry (Frankrijk) en ouderling Clarke als president

van het Gebied Afrika met hoofdzetel in Johannesburg (Zuid-Afrika). Ouderling Paramore is geroepen als president van het Gebied Noord-Amerika-Midden.

De vrijgekomen plaatsen in het Presidium der Zeventig worden ingenomen door de ouderlingen Joe J. Christensen, Monte J. Brough en W. Eugene Hansen. (Zie het artikel *Het Eerste Presidium roept nieuw gebiedspresidium.*)

Gebiedspresidiums hebben tot taak de zaken van de kerk in de hun toegewezen gebieden van de wereld te leiden.

In juni 1984 werd voor het eerst de vorming van 13 gebieden over de hele wereld aangekondigd. Daarvan waren er zeven in de Verenigde Staten en Canada en zes in andere delen van de wereld. Ondertussen zijn er tien gebieden bijgekomen. Nu is de verdeling van de gebieden als volgt: negen gebieden in de Verenigde Staten en Canada, zes in Latijns-Amerika, drie in Europa, twee in Azië, een in Afrika, een in Oceanië en een in de Filipijnen-Micronesië. <

De kerk officieel erkend in Italië

'Twaalf mei jl. was een belangrijke dag in de geschiedenis van Italië. Op die dag namelijk erkende Italië de kerk als rechtspersoon', aldus ouderling Spencer J. Condie van de Zeventig en president van het Gebied Mediterrane Landen.

Ouderling Condie legde uit dat de politie bij bureaus en zakenrelaties van Italiaanse leden van de kerk gevraagd had 'welke soort mensen de Italiaanse mormonen zijn'. De antwoorden waren positief. Dit lag mede ten grondslag aan de erkenning. 'Onze Italiaanse heiligen der laatste dagen doen hun land eer aan en zijn uitstekende burgers.'

De eerste HLD-zendingen kwamen in 1850 naar Italië en doopten toen een honderdtal mensen, waarvan de meesten naar de Verenigde Staten emigreerden. In 1965 kreeg de kerk toestemming om in het land werkzaam te zijn en in 1966 werd het Italiaanse Zendingengebied opnieuw geopend. <

Apostelen wijden vier nieuwe landen toe

Vier leden van de Raad der Twaalf hebben vier Europese landen toegewijd en 'de sleutel omgedraaid en de deur geopend' voor de prediking van het evangelie in die landen.

Onder leiding van het Eerste Presidium heeft ouderling James E. Faust Letland toegewijd, ouderling Dallin H. Oaks Albanië, ouderling Russell M. Nelson Wit-Rusland en ouderling M. Russell Ballard Litouwen. Deze landen waren onder communistisch bewind tot 1990-1991.

Hierna volgen korte verslagen van iedere toewijdingsplechtigheid:

Riga, Letland — Op 17 maart heeft ouderling Faust deze voormalige republiek van de Sovjetunie toegewijd. In zijn toewijdingsgebed zei ouderling Faust: 'Wij hebben groot respect voor de lange geschiedenis van dit onversaagde volk. Tijdens eeuwen van grote onderdrukking en overheersing is het altijd een gelovig volk geweest.'

Ouderling Faust bad verder dat vrede en vrijheid voortdurend in Letland mogen gevonden worden. Hij vroeg of de leiders van het land rechtvaardig, eerlijk en godvrezend zouden zijn. 'Mogen de inwoners van dit land ontvankelijk en nederig zijn zodat zij in Uw koninkrijk mogen bijeenvergaderd worden', aldus Elder Faust.

Tirana, Albanië — Ouderling Oaks heeft het kleine, bergachtige Balkanland op 23 april toegewijd. In zijn toewijdingsgebed smeekte hij een zegen af over het land, zijn leiders en zijn burgers.

Hij bad dat zij gezegend zouden worden 'met wijsheid en kracht opdat het licht der vrijheid in het land bewaard moge blijven, dat de hongerigen gevoed en de lijdenden vertroost mogen worden.' De toewijdingsplechtigheid vond plaats op

een heuvel buiten de hoofdstad vlakbij het nationale 'heldenmonument'.

'Wij bidden dat U de machten van het kwaad zult tegenhouden en iedere bedreiging van de vrede, de vrijheid en de voorspoed van dit land zult dwarsbomen', aldus ouderling Oaks.

Minsk, Wit-Rusland — Op 11 mei heeft ouderling Nelson Wit-Rusland toegewijd. Ouderling Nelson dankte voor diegenen die op zoek waren naar waarheid en geluk en bad dat er een 'rijke oogst' mocht zijn van zielen die tot Christus kunnen komen.

'In dit land is veel bloed van Israël aanwezig', aldus ouderling Nelson. 'Dat dat uitverkoren geslacht hier vergaderd moge worden en kracht en bescherming vinden in de ringen van Zion. Laat uw kinderen voorspoedig worden in dit land naarmate zij uw geboden leren kennen en gehoorzamen.' Hij smeekte dat het land gezegend mocht zijn, 'een haven van vrede, een toevluchtsoord van geloof en een land waar godsdienstvrijheid zonder enige vorm van discriminatie kan bestaan.'

Vilnius, Litouwen — Op een grote heuvel die de stad overziet en historische betekenis heeft voor de ontwikkeling van het land heeft ouderling Ballard op 20 mei Litouwen toegewijd.

In zijn toewijdingsgebed vroeg ouderling Ballard dat het Litouwse volk gezegend zou worden met vrede en voorspoed. 'Help hen, Hemelse Vader, bij deze belangrijke overgang naar de vrijheid, een vrijheid waardoor dit volk de zendingen van uw kerk kan verwelkomen om hun het evangelie van uw Zoon, Jezus Christus, te verkondigen. (...) Het volk van dit land is goed en velen hebben een rechtschapen hart. Laat uw zendingen hun hart treffen zodat uw werk hier vooruit mag gaan.' <



AUGUSTUS 1993



TALENTENAVOND

RING APELDOORN

Guus Vreven

Talenten zijn gaven van de Heer waarmee Hij zijn kinderen zowel zegent als beproeft. 'Beproeft' omdat het ontwikkelen van een talent veel werk en opoffering vergt, 'zegt' omdat 'talenten zijn als kleurige bloemen in een wereld vol middelmatigheid'. De juistheid van deze uitspraak van Vivaldi werd bevestigd op 15 mei op de talentenavond van de Ring Apeldoorn.

Om een talentenavond tot een succes te maken, zijn bepaalde ingrediënten absoluut vereist. In de eerste plaats een enthousiaste, stuwende kracht achter het geheel; daarnaast ook professionele begeleiding. Voor het eerste tekende zuster Greet Otto uit de Wijk Amersfoort, voor het tweede de broeders Frans Heijdemann en Jan Lingen.

Maar voor een talentenavond is meer nodig dan mensen met een conservatoriumopleiding. Het is een genot om professionals te horen zingen en musiceren, maar op een avond als deze zijn de 'amateurs', de deelnemers met de 'verborgen' talenten, minstens even belangrijk. Gelukkig waren die er ook.

Meer dan dertig leden, waaronder een aantal Amerikaanse leden uit de Gemeente Soesterberg, toonden hun muzikale kennen en kunnen. Broeder Matthijssen sr. uit de Wijk Arnhem presenteerde de avond. De jongste deelnemer was vier jaar, de oudste over de zeventig. Afwisseling was er voldoende met zangsolo's, duetten, koortjes en instrumentale nummers. Ook de kwaliteit varieerde, maar bij alle aanwezigen stond voorop dat ze plezier beleefden aan het meedoen en creatief bezig zijn.



De keuze van de te spelen stukken werd volledig overgelaten aan de deelnemers zelf, alleen de volgorde van optreden werd bepaald door de leiding. Opvallend was dat de klassieke muziek duidelijk de boventoon voerde. Zelfs stukken die algemeen bekendstaan als moeilijk, zoals 'Rejoice greatly, O daughter of Zion' uit Händels *Messiah* en 'Wie kann Ich froh und glücklich sein' van Mendelssohn werden niet geschuwd.

Andere hoogtepunten waren diverse opvoeringen door familieleden, zoals complete musicerende gezinnen, nietjes

die te zamen piano en fluit speelden, en een vader-zooncombinatie die met groot enthousiasme een Hongaarse dans quatre-mains op de piano bracht. Broeder Jan Lingen maakte indruk met een virtuoze vertolking van het *Toccata* van Widor op het wijkorgel. Maar er was ook een lichtere noot in het programma in de vorm van een aantal negro-spirituals. Samenvattend: een sfeervolle talentenavond van hoog gehalte, die bijzonder gewaardeerd werd door de aanwezigen, niet in het minst door een opvallend groot aantal niet-leden. <



Zuster Kirschbaum ontvangt koninklijke onderscheiding

Op 29 april is door de burgemeester van Heemstede een koninklijke onderscheiding uitgereikt aan zuster J. H. Kirschbaum - zur Kleinsmiede voor jarenlange sociale dienstverlening als vrijwilligster aan de gemeenschap van Heemstede. Zij ontving daarvoor de gouden Ere-medaille verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau.

In zijn toespraak herinnerde de burgemeester aan haar activiteiten als koerierster in het verzet tijdens de Tweede Wereldoorlog en aan alle bestuursfuncties die zij daarna heeft vervuld, zoals in het Nationaal Reumafonds, het Rode Kruis, de Kinderpostzegels en de Stichting Haarlemmers helpen Polen. De burgemeester wees erop dat zij als lid

van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen diverse functies in de zustershulpvereniging en de zondagsschool vervuld heeft.

Zuster Kirschbaum heeft altijd bijzondere aandacht gegeven aan de bejaarden van Heemstede. Als wijkhoofd van de Raad Bejaardencontact hebben zij en haar medewerksters vele bejaardenbezoeken afgelegd. Bij gezondheidsproblemen zorgde zij voor opname in een verpleeg- of verzorgingstehuis of regelde zij de gezinszorg, de komst van 'tafel-tje-dek-je', het invullen van officiële papieren en andere werkzaamheden.

Vanaf 1979 organiseerde zij om de veertien dagen een culturele middag voor de bejaarden. Ook buiten Heemstede trok-

ken deze middagen veel aandacht. Ook zelf geeft zuster Kirschbaum samen met haar man culturele lezingen voor bejaarden en diverse verenigingen en kerkgemeenschappen in Heemstede. Hiervoor vragen zij geen vergoeding; hun enige doel is het algemeen welzijn van de gemeente te verhogen. Eventuele gaven gaan naar een liefdadig doel. Wegens tijdgebrek zien zij zich thans genoodzaakt het aantal lezingen te beperken tot maximaal twee avonden per week.

Bij hulpacties voor Polen en Roemenië was zuster Kirschbaum altijd diegene die ervoor zorgde dat alle benodigdheden op tijd gereed waren. Samen met haar man heeft zij verschillende keren deze hulpacties naar Polen begeleid. <

Jeugdwerk Gemeente Heerlen naar 'tempel'

Alja Schuur-Wolfs

Op 27 maart hadden de jeugdwerkkinderen van de Gemeente Heerlen - bestaande uit Nederlandse, Amerikaanse, Britse, Japanse en Italiaanse kinderen - hun eerste driemaandelijke activiteit. De leiders en leidsters van het jeugdwerk waren allen in het wit gekleed en gaven de kinderen een rondleiding door de 'tempel'. Verschillende lokalen van het kerkgebouw waren zodanig versierd dat ze een bezoekerscentrum, een doopvont, een verzegelkamer en een celestiale zaal voorstelden.

De zendelingen legden aan de kinderen uit waar ze vandaan kwamen, waarom ze op aarde zijn en waar ze na dit leven naartoe zullen gaan. Zij leerden hun over de doop voor de doden. In de verzegelkamer konden de kinderen een glimp van de eeuwigheid opvangen door te kijken in de spiegels. Zij leerden dat de celestiale zaal het celestiale koninkrijk voorstelt waar onze Hemelse Vader



Joseph Smith vertelt over de bouw van de Kirtland-tempel.

Spiegel in verzegelkamer biedt blik in eeuwigheid.



en Jezus wonen. De leerkracht van de wegbaners was voor de gelegenheid in de huid van Joseph Smith gekropen en vertelde het verhaal van de bouw van de Kirtland-tempel. Aan het einde van de activiteit zongen de kinderen het lied 'The Spirit of God' ('Gods Geest brandt in 't harte') tezamen met de bandopname van een koor dat dat lied bij de inwijding van de Denver-tempel gezongen had.

Om hun het belang van de tempel te helpen inzien, werd aan ieder kind een afbeelding van een tempel gegeven. Zij moesten hun ouders, broertjes en zusjes op de achterkant tekenen. Wanneer ze de afbeelding tegen het licht hielden, konden ze het gezin in de tempel zien. Door deze activiteit kregen de kinderen een duidelijker beeld van wat de tempel is, waarom we ernaartoe willen en hoe we ons daarop kunnen voorbereiden. <



DE KINDERSTER

93E JAARGANG

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

AUGUSTUS 1993





AMMON ONTMOET DE VADER VAN KONING LAMONI



Hij gebood Ammon naar het land Middoni te gaan, waar zijn broeder Aäron gevangen zat. Koning Lamoni ging met Ammon mee. Alma 20:3–4



Koning Lamoni wilde Ammon aan zijn vader voorstellen. De Heer waarschuwde Ammon niet mee te gaan, omdat de vader van koning Lamoni zou proberen hem te doden. Alma 20:1–2



Overweg ontmoetten zij de vader van Lamoni, die koning over het hele land was. Hij vroeg Lamoni waar hij samen met die leugenachtige Nephiet naar toeging. Alma 20:8, 10



Lamoni vertelde zijn vader over Ammon en zijn broeders. De vader van Lamoni werd heel boos en beval hem Ammon te doden en niet naar het land Middoni te gaan. Alma 20:11–14



Lamoni weigerde Ammon te doden en zei dat zij Aäron gingen bevrijden. Zijn vader werd nog bozer en trok zijn zwaard om Lamoni te doden. Alma 20:15–16



Toen Ammon tussenbeide kwam om Lamoni te beschermen, probeerde de vader van Lamoni hem te doden. Ammon verdedigde zich en verwondde de vader van Lamoni aan zijn arm. Alma 20:17–20



Toen die zag dat Ammon hem kon doden, beloofde hij hem de helft van zijn koninkrijk als hij zijn leven zou sparen. Alma 20:21–23



Ammon zei dat hij alleen maar wilde dat Aäron en zijn broeders uit de gevangenis bevrijd zouden worden en dat de vader van Lamoni niet boos op zijn zoon moest zijn. Alma 20:24



De oude koning zag dat Ammon hem geen kwaad wilde doen. Hij was verbaasd dat Ammon Lamoni zo liefhad en daarom nodigde hij hem en zijn broeders uit om hem te onderwijzen. Alma 20:25–27



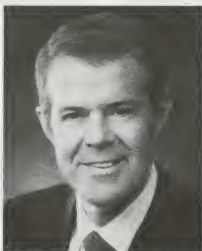
Ammon en koning Lamoni gingen naar het land Middoni. Lamoni sprak met de koning van Middoni en Aäron en zijn broeders werden vrijgelaten. Alma 20:28



Het deed Ammon verdriet te zien hoe slecht zij behandeld waren. Ze hadden veel ellende doorstaan, maar waren niettemin geduldig geweest in al hun lijden. Alma 20:29

ELDER RONALD E. POELMAN

Uit een interview van Kellene Ricks Adams met ouderling Ronald E. Poelman van het Eerste Quorum der Zeventig.



Ik had één van mijn leerzaamste geestelijke ervaringen toen ik een jaar of dertien was.

Ik ben opgegroeid in Salt Lake City (Utah) en de kerk vormde een belangrijk deel van mijn leven. Op een dag gingen de Aäronische-priesterschapsdragers van onze wijk naar Welfare Square [een terrein in Salt Lake City, dat eigendom is van de kerk, waar zich onder andere een melkfabriek, conservenfabriek, graansilo's, kringloopcentrum en supermarkt bevindt, red.] voor een dienstbetoonproject.

Wij hadden tot taak een grote spoorwagon vol met

brokken kolen uit te laden. We moesten op de berg kolen klimmen en ze dan aan weerszijden van de rails gooien.

Aanvankelijk was het heel leuk, een nieuwe uitdaging. Het was niet zo moeilijk om de kolen naar beneden te gooien. Maar hoe minder kolen er in de wagon lagen, des te moeilijker werd het. We moesten de brokken nu boven ons hoofd tillen om ze

over de rand van de wagon te kunnen gooien. We werden al behoorlijk moe en ook steeds smeriger. De brokken leken zwaarder en zwaarder te worden. Het werd almaar moeilijker.



ILLUSTRATOR: JARRY WINBERG

Ik herinner me hoe ik die avond naar huis ging en een bad heb genomen. Ik zat onder het kolenstof. Het zat in mijn keel en in mijn neus. Ik kon het proeven en ruiken. Ik voelde me beroerd en nam me toen voor dat ik zoiets nooit meer zou doen.

Een paar weken later vierde ons gezin Thanksgiving [Amerikaanse dankdag/feestdag, vierde donderdag in november, red.]. We hadden kleine voedselpakketjes gemaakt voor de weduwen in onze buurt. Mijn zuster, mijn moeder en ik hadden wat koekjes gebakken en die in vetvrij papier gewikkeld. We deden ook wat fruit en snoepjes in de dozen. We brachten deze pakketjes naar vijf of zes weduwen.

In het laatste huis waar we naar toegingen, brandde geen licht. We belden aan en wachtten, maar niemand kwam naar de deur. Net toen we wilden weggaan, zagen we aan het eind van de gang het licht aangaan. Toen hoorden we de voetstappen van deze oudere, alleenwonende zuster. Ze deed de deur open, zei ons gedag en vroeg ons binnen te komen.

Toen we door de gang liepen, voelde ik de kou. Nergens in huis brandde de kachel, behalve in het kleine kamertje aan het eind van de gang. Daar vroeg ze ons te gaan zitten. Er brandde een kleine open haard.

We gaven de oudere zuster ons cadeautje, zongen wat dankliederen en spraken over de zaken waar we dankbaar



De tweejarige Ronald met zijn moeder.



Ronald (zes jaar) op een brandkraan.

voor waren. De gastvrouw zei: 'Waar ik dankbaar om ben, is dat jullie vanavond zijn gekomen en niet gisteren. Vanmiddag heb ik een lading kolen gekregen van Welfare Square. Daarom kunnen we nu lekker in een warme kamer zitten.' Ik besepte dat ik ertoe had bijgedragen dat deze zuster kolen had gekregen.

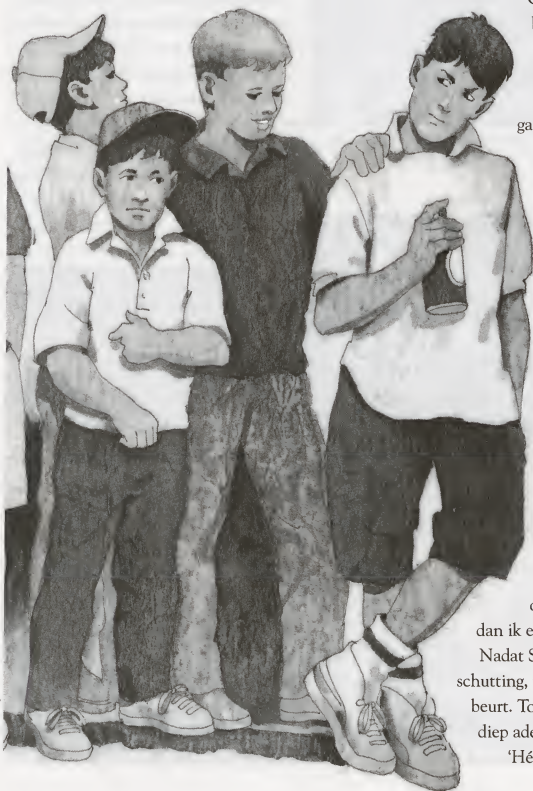
Dat was een indrukwekkende ervaring voor mij. Ik voelde als nooit tevoren het belang van naastenliefde. Ik zag het uitladen van de kolen nu vanuit een heel ander perspectief. Die ervaring is van invloed geweest op de rest van mijn leven.

De Heer heeft regelmatig en met grote nadruk gesproken over onze verantwoordelijkheid om voor anderen te zorgen, hun onze hulp aan te bieden en hen lief te hebben. We kunnen veel doen om anderen te helpen. Onze hulp hoeft niet altijd uit geld, werk of tijd te bestaan. We kunnen anderen helpen door hen te laten voelen dat ze belangrijk zijn. Iedereen, ook kinderen, kan dit doen door zijn hand in liefde uit te strekken naar een buurman, buurvrouw of

iemand in je klas en hem of haar het gevoel te geven dat hij of zij waardevol is. Door anderen het gevoel te geven dat ze erbij horen, voelen we onszelf beter en hebben we zelf meer het gevoel dat we ergens bijhoren. Er zijn vele manieren waarop we anderen kunnen helpen en liefhebben. Het is belangrijk dat we proberen dat te doen. □

VOLG DE LEIDER

Linda Evans



Gert deed zijn duimen door de lussen van zijn broek. We waren allemaal muisstil alsof we naar een belangrijk nieuwsbericht aan het luisteren waren. 'We gaan onze straat een kleurtje geven.'

'Hè?' Ik staarde hem aan. 'Je bedoelt dat we gaan werken?'

'Mark, doe niet zo dom.' Hij liet ons een spuitbus met verf zien. 'Dit heb ik "gevonden" in de doe-het-zelfzaak.'

We moesten allemaal lachen. Gert bedoelde dat hij de bus gestolen had. Ik had een vreemd gevoel in mijn maag. Ik vond het eigenlijk helemaal geen goed idee. Maar ik woonde hier nog niet zo lang. Als ik er iets van zei, zouden de anderen me niet meer aardig vinden.

Gert nam ons mee naar een huis met een houten schutting om de tuin. Hij gaf de bus aan Sam.

'Ho, stop even', flapte ik eruit.

Gert gaf me een draai om de oren. 'Ben jij soms een lafaard?'

Ik snoof. 'Wie, ik? Nee, natuurlijk niet.'

Toen Gert niet meer keek, wreef ik vlug over de pijnlijke plek. Hij was een jaar ouder dan ik en een stuk groter.

Nadat Sam klaar was met het 'beschrijven' van de schutting, waren Gert en een paar andere jongens aan de beurt. Toen gaf iemand de spuitbus aan mij. Ik haalde diep adem ... de zwarte verf spoot eruit.

'Hé!' riep iemand die we niet konden zien.

We stoven weg. Ik struikelde, sprong overeind, maar iemand pakte me bij mijn arm. Mijn hart bonsde zo snel dat ik bang was dat ik zou flauwvallen of overgeven over mijn nieuwe gympen.

Ik keek voorzichtig omhoog en zag een grijze man met een bril. 'Wat was jij aan het doen?', vroeg hij, terwijl hij mij nog steeds stevig vasthield.

'Ik weet het niet', zei ik. Het klonk een beetje gek.

'Wie heeft jou het recht gegeven om mijn eigendom te beschadigen?'

'Eh, het spijt me. Gaat u nu de politie bellen?', vroeg ik. Mijn stem stakte alsof ik elk moment kon gaan huilen.

'Ik denk dat ik dit liever met je ouders afhandel.'

Ik zuchtte diep en gaf hem toen mijn naam en telefoonnummer. Maar ik zou nog liever naar de gevangenis gaan dan dat mijn ouders te weten kwamen wat ik gedaan had.

Papa kwam meteen. Hij keek alsof hij niet zeker wist of hij boos of gekwetst moest zijn. Ik voelde me heel klein worden.

'Mark zal de schade vergoeden, meneer Peters', zei vader.

Ik snakte naar adem. Mijn zakgeld was al niet genoeg voor wat ik zelf allemaal wilde kopen. Het zou heel lang duren om het overschilderen van de schutting te kunnen afbetalen.

'Ik denk dat ik een beter idee heb', zei meneer Peters. 'Ik was toch al van plan om de schutting te gaan schilderen. Wat zou u ervan zeggen als ik de verf kocht en Mark de schutting schildert.'

Ik haalde opgelucht adem. Ik verheugde me niet op het werk, maar de schutting schilderen was prettiger dan voor de schade te moeten betalen.

Ik zou waarschijnlijk niet zo blij zijn geweest als ik geweten had wat me thuis nog te wachten stond. Ik mocht zes weken lang niet met mijn vrienden spelen van papa en mama!

'Anderen schade toebrengen is niet in overeenstemming met Gods woord', zei meneer Peters toen ik bij hem kwam. Hij gaf me een kwast. Ik haalde mijn schouders op. 'Ja, dat weet ik.'

'Daar leek het anders niet op toen je mijn schutting onderkliederde.'





Ik draaide me om en doopte de kwast voorzichtig in het verblik. Ik deed mijn best om het eerste stukje netjes te verven. Ik hoopte zo dat meneer Peters zou zien dat ik het goed kon en me dan alleen zou laten.

Meneer Peters had het niet door. Het was zelfs zo dat hij ook een kwast pakte en begon te verven.

Mijn hand trilde. De verf droop op mijn broekspijp.

'Voorzichtig', zei meneer Peters.

'Ik kan er niets aan doen – u maakt me nerveus!', flapte ik eruit. Ik boorde de voorkant van mijn gymp in de grond.

'Maak ik je nerveus? Hoe komt dat dan?'

'U blijft maar op me letten alsof ik slecht ben of zo.'

'Denk je dat? Ik weet wel dat je niet slecht bent, want anders was je hier nu niet geweest.'

'Ik heb het nog nooit eerder gedaan hoor. Maar Gert zei...'. Ik zei niets meer en keek snel een andere kant op. Ik had per ongeluk de naam van een van de andere jongens genoemd.

Meneer Peters gniffelde zachtjes. 'Gert is vast een van de andere jongens die ik die dag zag wegrennen.'

'Heeft u ze gezien?'

'Jazeker.'

'U heeft me niet eens gevraagd wie ze waren.'

'Ik ben ook kind geweest.' Meneer Peters knipoogde naar me.

Ik voelde de spanning van me afglijden. Meneer Peters bleek veel aardiger te zijn dan ik gedacht had.

We gingen weer verder met verven. Na een tijdje vroeg hij: 'Ga je wel eens naar de kerk?'

'Vroeger gingen we wel.'

'Ik ga je ouders vragen of ze zondag met me mee willen gaan.'

'Ze hebben het erg druk.'

'Ze moeten het zelf maar beslissen. Ik denk dat ze blij zullen zijn dat jij de kans krijgt om de juiste vrienden te ontmoeten.'

Ik begon te blozen. Ik leunde wat voorover en concentreerde me op het verven. 'Ik heb vrienden', mompelde ik.

'Ja, jongen. Dat weet ik.'

Meneer Peters zei verder niets. Ik had

verwacht dat hij een preek zou gaan houden en me zou vertellen hoe slecht mijn vrienden waren – dat ze niet alleen een slechte invloed op me hadden, maar me bovendien in de steek hadden gelaten en hard waren weggehouden. Ik stond al klaar om boos te worden en hem te vertellen dat ik geweldige vrienden had.

Maar het enige wat hij deed, was fluiten. Ik herkende de melodie – het was een lofzang.

Mijn ouders gingen graag met meneer Peters mee naar de kerk. Ik zei tegen mezelf dat het me niet uitmaakte – de komende zes weken kon ik toch nergens anders naar toe. Ik kon haast niet wachten tot mijn huisarrest over was en ik Gert en de anderen weer mocht zien.

Ik kreeg het echter druk met de kinderen van het jeugdwerk. Tegen de tijd dat de zes weken voorbij waren, hielp ik mee aan een wijkproject om boeken te verzamelen voor het opvangcentrum voor daklozen. Daarna gingen de wegbaners een toneelstuk opvoeren in het verzorgingstehuis.

Toen ik Gert weer zag, leidde hij zijn bende door het park. Hij hield plotseling stil en iedereen bleef achter hem

staan. Ze deden me aan robotten denken die geprogrammeerd waren om de leider te volgen.

'Mark, jou heb ik een tijd niet gezien.'

'Ik ... eh ... ik heb het druk gehad.' Ik had weer dat bekende nare gevoel in mijn maag. Gek eigenlijk, maar ik had me nooit eerder gerealiseerd dat ik me altijd zo voelde, als Gert in de buurt was.

'Ja, ik heb gehoord dat je het druk hebt gehad met het verven van de schutting van die ouwe Peters.'

Gert en zijn robotten barstten in lachen uit. Ik balde mijn vuisten.

'Kom mee – we gaan iets leukus doen.' Gert hield een jutezak op.

Ik wist dat ze van plan waren om bij meneer McKellar sinaasappelen te gaan stelen. Zes weken geleden zou ik hem zo snel gevolgd zijn dat ik over mijn eigen voeten gestruikeld zou zijn. Nu had ik alleen maar medelijden met ze.

'Nee, bedankt.' Ik draaide me om en liep weg. Ik had nu nieuwe vrienden. *Echte vrienden*. Het nare gevoel in mijn maag verdween en is nooit meer teruggekomen. □



VEEL PLEZIER

ALS IK

Carol Grimes

Als je stil zit en je ogen dicht doet, kun je geweldig fantaseren! Kun jij op de kleurplaat terugvinden waar deze kinderen over fantaseren als ze stilzitten? Zet er een kruisje achter wanneer je ze gevonden hebt; daarna kun je het plaatje kleuren.

Een vlinder die tegen een bij praat
Sterren aan de hemel
Een rups die tegen een stok opklimt
Bloemen die buigen in de wind
Een jongen die aan brood met jam denkt



STIL ZIT

Een huppelend konijn
Een vis in een beek
Herfstbladeren die van de bomen vallen
Een schaalteje ijs
Wanten die aan een haak hangen
Jonge vogeltjes die leren vliegen
Een jong hondje dat in zijn mand ligt te slapen
Regendruppels in de lucht
Een meisje dat droomt van linten voor in haar haar
Kinderen die een boek lezen □



VOLG DE PROFETEN

Judy Edwards

'Ja, ik zal aan Mijn dienstknechten verschijnen, en met Mijn eigen stem tot hen spreken, indien Mijn volk Mijn geboden zal onderhouden'
(Leer en Verbonden 110:8).



Onze profeten helpen ons bij de voorbereiding op onze tempelgang door ons te leren hoe wij

rechtvaardig moeten leven. Iedere profeet heeft ons verteld wat de wil van onze Hemelse Vader is. Als we hun raad opvolgen, zullen wij waardig zijn om eens naar de heilige tempel te gaan. Hier zijn een aantal zaken die zij ons gezegd hebben:

JOSEPH SMITH: 'Wij moeten ons medemens liefhebben, zowel onze vijanden als onze vrienden.'

BRIGHAM YOUNG: 'Wanneer men de waarheid liefheeft, zal men haar gehoorzamen.'

JOHN TAYLOR: 'Het evangelie fluistert vrede tot de ziel.'

WILFORD WOODRUFF: 'Het is noodzakelijk dat we ons door de Geest van God laten leiden.'

LORENZO SNOW: 'De tijd is gekomen voor iedere heilige der laatste dagen (...) om de wil van de Heer te doen en een volledige tiende te betalen.'

JOSEPH F. SMITH: 'Ik voel een innerlijke drang om alle mensen te vergeven.'

HEBER J. GRANT: 'Ik getuig tot u dat de wet van succes, nu en in het hiernamaals, gegrondvest is op een

nederig en gebedvol hart en op werken, *werken*, WERKEN.'

GEORGE ALBERT SMITH: 'Alle mensen zijn kinderen van onze Hemelse Vader.'

DAVID O. MCKAY: 'Ieder lid een zending!'

JOSEPH FIELDING SMITH: 'De kerk (...) is een wereldkerk; het evangelie is voor iedereen.'

HAROLD B. LEE: 'Onderhoud de geboden.'

SPENCER W. KIMBALL: 'Vergroot uw pas.'

EZRA TAFT BENSON: 'Lees en bestudeer het Boek van Mormon.'

Hieronder staat een spelletje voor twee of meer spelers dat er toe kan bijdragen de namen, de uitspraken en de volgorde van de presidenten van de kerk beter te onthouden. Denk er over na hoe je elk van deze evangelie waarheden in je leven kunt toepassen. Hoe kunnen ze je van nut zijn in je voorbereiding om, als je ouder bent, naar de tempel te gaan?

Instructies

1. Gebruik een dobbelsteen of schrijf de getallen 1–6 op aparte blaadjes en stop die in een zakje. Gebruik buttons of kleine poppetjes als pionnen.

2. Als jij aan de beurt bent, gooi dan met de dobbelsteen of trek een nummer uit het zakje. Zet je pion dan net zoveel vakjes op het bord vooruit of achteruit als het aantal ogen of het

nummer aangeeft. Je mag je pion niet op het vakje met de tempel zetten voordat je op alle vakjes met de profeten gestaan hebt.

3. Het doel van het spel is om op de vakjes met de profeten te komen in volgorde waarin zij president van de kerk zijn geweest. Hou een lijst bij van de vooruitgang van de spelers.

4. Nadat je op het vakje met de huidige profeet bent gekomen, mag je je pion in de volgende beurt op het vakje met de tempel zetten. Het spel gaat net zo lang door totdat iedere speler in de tempel is beland.

Ideeën voor de Participatieperiode

1. *Gebruik de Schriften, tijdschriften van de kerk en handboeken om verhalen over de tempel te vinden van profeten uit de laatste dagen. Laat de kinderen tekeningen maken over de verhalen.*

2. *Vraag jeugdwerkleidsters en -leraresen te vertellen waarom de tempel belangrijk voor hen is en hoe ze zich voorbereid hebben, of aan het voorbereiden zijn om naar de tempel te gaan. U kunt ook kinderen uitnodigen hierover te vertellen.*

3. *Leer de kinderen hoe zij een getuigenis kunnen krijgen en wat zij moeten doen om waardig te zijn om eens naar de tempel te kunnen gaan: de Schriften bestuderen, bidden, de profeten gehoorzamen, de geboden onderhouden. Laat de kinderen om de beurt een van deze ideeën op het bord tekenen of uitbeelden opdat de anderen het kunnen raden.*

START



2. BRIGHAM YOUNG:
'Wanneer men de waarheid liefheeft, zal men haar gehoorzamen.'



3. JOHN TAYLOR:
'Het evangelie fluistert vrede tot de ziel.'



5. LORENZO SNOW:
'Iedere heilige der laatste dagen moet een volledige tiende betalen.'



10. JOSEPH FIELDING SMITH: 'Het evangelie is voor iedereen.'

4. WILFORD WOODRUFF: 'Laat u leiden door de Geest van God.'



8. GEORGE ALBERT SMITH: 'Alle mensen zijn kinderen van onze Hemelse Vader.'



1. JOSEPH SMITH:
'Heb uw naasten lief, zelfs uw vijanden.'



7. HEBER J. GRANT:
'Werken, werken, WERKEN.'



12. SPENCER W. KIMBALL:
'Vergroot uw pas.'



6. JOSEPH F. SMITH:
'Vergeef alle mensen.'



11. HAROLD B. LEE:
'Onderhoud de geboden.'



13. EZRA TAFT BENSON: 'Lees het Boek van Mormon.'



9. DAVID O. MCKAY:
'Ieder lid een zending.'





RUYMÁN DAVID HERNANDEZ MONTERO

uit Santa Cruz op Tenerife

Julie Wardell

De negenjarige Ruymán vindt het heerlijk om op zijn kleine broertje, Brandon, te passen. Hij houdt ervan om Brandon in zijn armen te houden, hem de fles te geven, zijn luier te verschonen en hem in slaap te zingen.

Verder houdt Ruymán erg veel van muziek. Hij danst graag en zingen vindt hij ook leuk, vooral jeugdwerkliedjes. 'Ik ben een kind van God' is zijn lievelingslied. Als hij groot is, wil Ruymán graag zanger worden.

Ruymán speelt graag basketbal en voetbal, hij zwemt graag en rijdt graag op zijn skateboard. Hij vindt het ook leuk om tv en videofilms te kijken en om met zijn walkietalkie te spelen. Tekenen is zijn lievelingsvak op school. Hij tekent van alles.

Ruymán houdt erg veel van zijn ouders. Zijn moeder werkt op het kantoor van de gouverneur en zijn vader is leraar Engels. Ze trekken vaak de bergen in of gaan naar het strand om te picknicken of te barbecueen. De donkere zandstranden op het eiland zijn heel mooi.

Tenerife is een van de dertien Spaanse eilanden die samen de Canarische Eilanden vormen.

De eilanden zijn naar het Latijnse woord voor hond (*canis*) genoemd, omdat er vroeger veel wilde honden leefden. Ze liggen in de Atlantische Oceaan ongeveer 100 kilometer uit de noordwestkust van Afrika. De leden van de

kerk zijn verspreid over minstens vijf van de zeven bewoonde eilanden. Het zendingswerk maakt zoveel vooruitgang op de eilanden dat er een zendingsgebied geopend is. De familie Hernández gaat naar de gemeente Santa Cruz de Tenerife in het District Santa Cruz de Tenerife. Zuster Hernández is de jeugdwerkpresident; broeder Hernández is de scoutleider van het district. Ruymán weet dat het belangrijk is om naar de kerk te gaan en over het evangelie te leren. Alle kinderen in zijn gemeente zitten in dezelfde jeugdwerkklas. Ruymán kijkt altijd vol verlangen uit naar de vastenzondag. Hij heeft sinds zijn derde jaar iedere maand zijn getuigenis gegeven en is meestal de eerste die opstaat om naar het podium te gaan. De andere gemeenteleden hebben hem verteld dat hij een inspiratiebron voor hen is om ook hun getuigenis te geven.

De gezinsavond is een belangrijke gezinsactiviteit. Ruymán vindt de gezinsavond erg leuk, vooral het eten! Stoofschotel is zijn lievelingsmaaltijd.

Het gezin vindt het fijn om ieder jaar samen Kerstmis te vieren. Op vijf januari vieren zij Driekoningen. Die dag zetten de kinderen hun schoenen buiten in de hoop dat ze gevuld worden met speelgoed, snoep of fruit. Naast hun schoenen zetten ze dan wat water voor de kamelen en melk en koekjes voor de koningen. Ieder jaar wordt er nog een



groot feest gevierd op de eilanden. Eind januari wordt er een grote carnavalsoptocht gehouden. Tijdens dit feest komen de leden van de kerk een avond samen om te dansen en te feesten. Het is een gekostumeerd feest en degene met het mooiste kostuum krijgt een prijs.

Ruymán is een vrolijke jongen met een aanstekelijke glimlach. Hij brengt heel wat zonneschijn in het leven van zijn kleine broertje, zijn ouders, zijn vrienden en de gemeenteleden.

Ruymán vindt het heerlijk om op zijn kleine broertje, Brandon, te passen. Hij speelt graag in het park en doet graag mee aan de traditionele feesten en aan kerkactiviteiten met zijn vrienden van de gemeente Tenerife.

Op de omslag:

Ruymán David Hernández Montero brengt heel wat zonneschijn in het leven van zijn kleine broertje, zijn ouders en zijn vrienden uit Santa Cruz op Tenerife. Zie blz. 14. Fotografie: Julie Wardell.

Den Haag: Een thuis in de Residentie

Geschiedenis

De geschiedenis van de Wijk Den Haag is al oud. Ze gaat terug tot ver voor de Tweede Wereldoorlog. Een van de oudere leden, broeder G. Diender, kan daar veel verhalen over vertellen. Hij is

op 1 januari 1927 lid van de kerk geworden en herinnert zich de vergaderzaal aan de Assendelfstraat waar hij voor het eerst naartoe kwam. 'Ik denk dat daar zowat veertig leden bijeenkwamen, de kinderen inbegrepen. Het stonk er altijd naar koffie en tabak, maar de huur was laag. In die tijd hebben we in allerlei ruimten vergaderd, zoals de Aanaschool op de Regentesse- laan, een zaal

van een bioscoop aan de Prinsestraat, en zelfs in een gebouw waar seances gehouden werden. De tafel die wij voor het avondmaal gebruikten, konden ze echter niet laten bewegen. De laatste ruimte die als onderkomen voor de vergaderingen fungeerde voordat de Wijk Den Haag in 1957 haar eigen gebouw kreeg,

was aan de Loosduinsekade. Thans is daar een postkantoor gevestigd. We hebben daar mooie tijden beleefd. Kerstfeesten duurden daar wel drie tot vier uur. Maandenlange intensieve voorbereidingen waren daar telkens

breiding toe was, aangebouwd. In de ketelruimten zijn daar nog duidelijk sporen van te zien omdat er bordjes voor de verschillende verwarmingsgedeelten aangebracht zijn met daarop: 'oude club', 'nieuwe club'.



Het huidige kerkgebouw aan de Leersumstraat.

aan voorafgegaan', aldus broeder Diender.

In november 1957 werd aan de Leersumstraat 11 de sluitsteen van het huidige kerkgebouw geplaatst. Het gebouw was toen echter kleiner dan vandaag; de huidige kapel is er in 1967, toen de wijk door haar groei aan uit-

Indrukwekkende groei

Kenmerkend voor de Haagse Wijk zijn altijd een indrukwekkende groei en een grote doorstroom van leden naar elders in het land of naar het buitenland geweest. De bereidwillige inzet van vele trouwe broeders en zusters is daar zeker niet vreemd aan. In Den Haag is veel, heel veel

zendingswerk verricht. Wanneer de kinderen van de Heer in Den Haag bereid waren om zich door de Heilige Geest te laten leiden, vonden zij mensen die klaar waren om het evangelie te aanvaarden. Geloof en de bereidheid om hard te werken gingen altijd vooraf aan de in-

de oproep niet langer te emigreren, maar de kerk in ons eigen land te helpen opbouwen.'

Een wijk in 1961

In 1961 werd Den Haag een wijk. De eerste bisschop was broeder H. Gaster.

slaapstad van Den Haag. Daar was woonruimte in overvloed, en al gauw kon Zoetermeer zijn eigen gemeente organiseren. Na bisschop Reinders volgde broeder H. Hogervorst. In 1987 werd broeder P. Navarro de zevende bisschop. In februari 1991 werd hij opgevolgd door

broeder P. Jansen, de achtste bisschop.

Van al deze leiders kan gezegd worden dat zij bereid waren, en nog steeds zijn, om veel van zichzelf te geven ten dienste van het koninkrijk van onze Hemelse Vader. Om nog maar te zwijgen van alle broeders en zusters die als raadgever of als president(e) van een hulporganisatie hun leiders gesteund hebben en zelf bijgedragen hebben aan de groei



Het leidinggevende priesterschapscmiteit van de Wijk Den Haag.

spiratie die de leiders van de wijk ontvangen hebben.

De eerste gemeentepresident in het nieuwe kerkgebouw in 1957 was broeder Verbeek. In 1961 werd de Hollandse Ring georganiseerd, de eerste ring op het Europese vasteland. Voor die tijd droeg het zendingspresidium de volledige verantwoordelijkheid voor de algemene leiding van de kerk in Nederland. De bezetting van dat presidium wisselde trouwens vaak. 'Tussen 1947 en 1954 waren er veel ingrijpende veranderingen in de hele zending omdat iedereen naar Amerika emigreerde,' aldus broeder Diender. 'In Den Haag hadden we in één jaar drie keer een nieuwe gemeentepresident. Salt Lake City trachtte die emigratie tegen te gaan met

Vanaf dat ogenblik ging het in snel tempo vooruit. In 1963 werd broeder B. Lefrant de tweede bisschop. Onder zijn liefdevolle leiding groeide de Wijk Den Haag uit tot een sterke eenheid. Broeder C. van der Put werd zijn opvolger. In 1967, tijdens zijn presidentschap, werd op de toenmalige binnenplaats de huidige kapel gebouwd en werd de oude kapel omgebouwd tot recreatiezaal. Er kwamen diverse leslokalen bij en een heuse bisschopskamer. De nieuwe kapel kon ruim tweehonderd mensen een plaats bieden. Vier en een half jaar later werd hij opgevolgd door broeder J. Beute, de vierde bisschop. Tijdens de leiding van de vijfde bisschop, broeder M. Reinders, vertrokken veel jonge broeders en zusters naar Zoetermeer, de zogenaamde

van de Wijk Den Haag. De liefde onder de leden van de Wijk Den Haag komt tot uiting in de zorg voor elkaar en het 'thuisgevoel' dat iedere bezoeker opvalt. De gevolgen zijn merkbaar: er wordt tegenwoordig vaak gedacht aan wijkplitsing. Het valt tenslotte niet mee om ruim 450 leden de aandacht en zorg te geven die de Heer verlangt. Het komt regelmatig voor dat de recreatiezaal als verlengstuk van de kapel moet fungeren. Dan zijn er meer dan tweehonderd aanwezigen.

Heel veel leden hebben een roeping in de Wijk Den Haag. Het gonst er dan ook altijd van de activiteiten. Zonder de andere presidiums te kort te doen, mag als goed voorbeeld het jongemannepresidium worden genoemd, dat

druk doende is de jongemannen voor te bereiden op een zending, onder andere door het scoutingprogramma. Kamperen, koken, EHBO, hutten bouwen, kampvuren aanleggen, touwen knopen, bergbeklimmen — het wordt hun allemaal al vroeg geleerd. Zo leren ze goed voor zichzelf te zorgen en te overleven. Ook geestelijk voedsel wordt in ruime mate verstrekt. Zo zijn alle presidents keihard aan het werk voor hun organisatie.

Een ander voorbeeld van zorgzame aandacht voor het individu is de recente installatie van de kerkteléfono. Leden die niet naar de kerk kunnen komen, kunnen nu de diensten thuis volgen. Ook aan hen die ons zijn voorgegaan naar het hiernamaals wordt gedacht. De Wijk Den Haag streeft ernaar in 1993 voor overledenen duizend tempeldiensten bij te wonen. Een belangrijke ondersteuning hierbij is het pas geopende centrum voor familiegeschiedenis, waar iedereen — ook niet-leden — terecht kan.

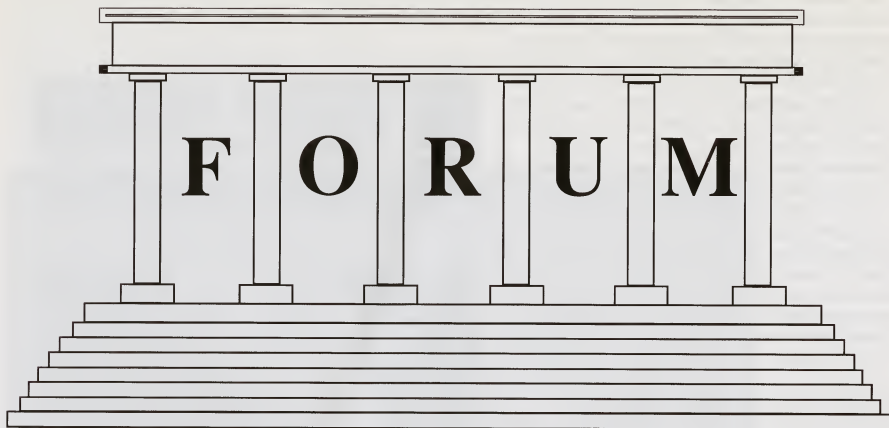
Helder zien we in dit alles de leiding van de Heer. Zijn inspiratie is overduidelijk. De zekerheid die we hebben lid te zijn van zijn enige ware kerk op aarde geeft ons kracht in de uitoefening van onze roeping. Alles is gericht op de eer van onze Heiland Jezus Christus, ook in de Wijk Den Haag.<

Het Haagse kampioensteam damesvolleybal 1993.



De Haagse jongeren in de Ardenner sneeuw.





forum (Lat.), o., 1. (oorspr.) markt, plein te Rome, m.n. dat tussen Kapitoel en Palatijn waar het volk samenkwam om de publieke zaken te bespreken, recht te doen enz.; vand. oneig. voor openbare gerechtsplaats: *iets brengen voor het forum der publieke opinie*, het in openbaar bespreken; - (rechtst.) *het forum van de eiser*, het bevoegde gerecht, de bevoegde rechter; - 2. (-s), bijeenkomst waarop een of meer deskundigen c.q. kunstenaars een inleiding houden over een bep. onderwerp en daarna daarover in discussie treden met het publiek; - ook voor de groep deskundigen zelf: *de vraag wordt aan het forum voorgelegd*; - **avond**, m. (-en); - **bijeenkomst**, v. (-en); - **discussie**, v. (-s); - **gesprek**, o (-ken); - **lid**, o, (...leden).

Hoe u innerlijke schoonheid naar waarde kunt schatten in een wereld die oordeelt naar het uiterlijke

Van kindsaf heeft mijn moeder mij de waarde leren inzien van innerlijke schoonheid en dat we niet moeten afgaan op het uiterlijke of wat de media ons voorschrijven.

Toen ik lid van de kerk werd, vond ik het vanzelfsprekend dat wij allen kinderen zijn van God en één voor één unieke personen. Dit kreeg voor mij een heel andere dimensie toen ik op een dag begon te beseffen hoeveel God van mij hield. Van mij, een nietig, kleingelovig persoonje met talrijke zwakheden en helemaal geen mannequinfiguur... Hij houdt van mij, leidt mij, is met mij begaan en vindt mij uniek.

Wanneer zijn liefde tot mij doordringt, sta ik af en toe even stil bij de vraag: Hoe zou de Heer die of die persoon 'zien'? En dan beseff ik dat Hij die persoon niet bekijkt zoals Hij mij bekijkt, omdat die persoon ook uniek is. Die oefening heeft mij geleerd om mensen met geestelijke ogen te bekijken. Pas dan zie je schoonheid, laat je kritiek varen en ben je bereid offers te brengen om anderen te helpen. Hij houdt van ons allen en

gebruikt mensen om zijn liefde door te geven. Het is gewoon prachtig om de liefde van God voor een andere mens te voelen en te beseffen dat Hij je dat wil laten weten.

Laat de wereld maar oordelen naar het uiterlijke. Het lijkt op het bewonderen van de vele kleuren van een zeepbel waarvan niets over blijft als hij opspat. Maar wie naar het geestelijke en het innerlijke kijkt, schept banden die zullen voortduren tot in de eeuwigheid.

Kathleen Hales, Gemeente Lommel (België)



Volgens mij zijn er vijf beginselen die met dit onderwerp verband houden:

* Het is makkelijker om innerlijke schoonheid bij anderen te ontdekken dan bij onszelf. Doe daarom de moeite om andere

mensen te wijzen op innerlijke schoonheid die u bij hen waarneemt zodat ze die zelf ook waarmemen.

* We handelen overeenkomstig het beeld dat we van onszelf hebben. Wanneer we de moeite doen om de positieve punten in ons gedrag en voorkomen te benadrukken, zullen de negatieve punten al vlug vergeten of verdwenen zijn.

* We zien onszelf zoals we door anderen behandeld worden. Dring er daarom vriendelijk op aan dat men u met het nodige respect en met waardering behandelt en u zult uzelf leren waarderen als een waardevol iemand.

* Wanneer we de andere behandelen als iemand met innerlijke schoonheid zullen we hem ook zo leren zien. Verwoord daarom uw respect en waardering voor andere mensen en u zult hen echt als zonen en dochters van God leren zien.

* Mensen die bemind worden, stralen iets uit. Hun lichaamsbouw of huidkleur kunnen daar niets aan veranderen. Wanneer men een vriend of geliefde behandelt als iemand die mooi is, zal hij of zij dat ook echt worden.

Als kind waren we allemaal mooi. Maar al snel treedt het verouderingsproces in dat zowel ziekte, zwaarlijvigheid en rimpels als wijsheid, geduld en begrip meebrengt. Het getuigt van kortzichtigheid om zich te verzetten tegen het verouderingsproces in onszelf en in anderen. Tijdens onze verlovingsstijd noemde ik mijn vrouw 'Schoonheid'. Nu, na negentien jaar gelukkig getrouwd te zijn, doe ik dat nog steeds. Ons uiterlijk mag over de jaren dan wel veranderd zijn, we zijn elkaar op dezelfde manier blijven behandelen en voelen ons ook nog steeds als toen.

Gary M. Lewis, Spring (Texas)



1 *Besef hoe waardevol u zelf bent, dan zult u ook anderen in een ander daglicht zien.*

2 *Richt u op de criteria die God gebruikt om schoonheid te beoordelen en niet op die van de mensen; bestudeer de Schriften en bid om inzicht.*

3 *Leer kinderen innerlijke schoonheid te waarderen.*

4 *Erken dat rechtschapenheid — en niet het uiterlijk voorkomen — de grondslag voor geluk vormt.*

Ik had nooit gedacht dat ik ooit een ernstig probleem met zwaarlijvigheid zou hebben en ik besef dat ik anderen die dat probleem hadden, verkeerd beoordeeld heb.

Maar ik kreeg problemen met mijn gezondheid en moest verschillende malen geopereerd worden. Toen begon mijn gewicht toe te nemen. Ieder dieet waar ik over las, probeerde ik. Maar mijn gewicht bleef toenemen en mijn gezondheid werd steeds erger. Gebed en bekering brachten mij tot een ernstig zelfonderzoek en tot het besef dat ik nog steeds dezelfde persoon was — hoewel er nu wel meer van mezelf was — en dat het totaal verkeerd van me was om anderen te oordelen. Het was erg pijnlijk om van goedmenende familieleden en vrienden het laatste dieet aangeprezen te krijgen, of zelfs foto's te ontvangen van toen ik nog slank was. Ik wou dat ze me aanvaardden als dezelfde persoon die ik was voor mijn gewichtstoename.

Dankzij de hulp van een geweldige echtgenoot en dochters ben ik nu in staat om met mezelf tevreden te zijn en ben ik gestopt met het ene dieet na het andere te proberen. Door mezelf als een waardevol en mooi iemand te zien, kan ik nu naar anderen op een totaal andere manier kijken. Ik kijk nu naar het innerlijke en doe erg mijn best om niet langer naar het uiterlijke te kijken.

Tessa Nordfelt Kothmann, Brandon (Florida)



Schrijf ons als u goede ervaringen of praktisch succes met het onderstaande onderwerp hebt.

September: Hoe u jongeren kunt helpen verliefdheid te begrijpen en te relativeren

Oktober: Hoe u een ruzie met een vriend of gezinslid kunt bijleggen

November: Hoe u meisjes kunt leren de JV-waarden als leidraad te gebruiken

Stuur uw bijdrage naar het Kerkelijk Vertaalbureau, postbus 224, 3430 AENIEUWEGEIN, telefax 03402-45883. De redactie behoudt zich het recht voor de bijdragen te redigeren en in te korten; ze worden niet teruggestuurd. De gebruikte bijdragen moeten niet gezien worden als officiële kerkleer. Ze moeten steeds zes weken voor de verschijningsdatum in ons bezit zijn.

Uiterste inleverdatum internationale wedstrijd beeldende kunsten

'Oktober is dichterbij dan het lijkt voor wie wil meedoen aan de derde internationale wedstrijd van de kerk voor beeldende kunsten', zegt Marjorie Draper Conder, conservator van het Museum voor kerkgeschiedenis en kunst in Salt Lake City, belast met de wedstrijd.

'We hebben HLD-kunstenaars gevraagd om uiterlijk 31 oktober 1993 foto's of dia's van de werken waarmee zij willen deelnemen naar het plaatselijk distributiecentrum te sturen. Vandaar zullen de foto's en dia's tegen de uiterste inleveringsdatum - november 1993 - doorgestuurd worden naar het museum.'

De wedstrijd werd vorig jaar aangekondigd en staat open voor alle artistieke kunstvormen zoals schildertjes, afdrukken, foto's, beeldhouwwerken, textiel, keramiek, kantwerk en andere kunst- en ambachtvormen.

'In bepaalde talen werd het Engelse woord *print* (afdruk, red.) verkeerd begrepen en dachten de kandidaten dat artikelen en gedichten ook ingestuurd mochten worden. De wedstrijd is echter alleen bedoeld voor de beeldende kunsten en niet voor het geschreven woord. Met *afdrukken* worden bedoeld: etsen, lithografieën, gravures en eventueel ook kalligrafieën. Het is vanzelfsprekend dat wanneer in de compositie van bepaalde werken woorden voorkomen deze aangevaard worden.'

Een eerste beoordeling gebeurt op basis van de foto's en dia's van de kunstwerken. De kunstenaars die geselecteerd worden om hun werken voor te dragen voor de laatste fase van de wedstrijd zullen gevraagd worden hun stukken via het plaatselijk distributiecentrum naar Salt Lake City te versturen.

'Inzendingen via de plaatselijke distributiecentra laten doen, ondervangt

de verzendingskosten naar Salt Lake City voor het individu', aldus zuster Conder. 'De medewerking van het personeel van de distributiecentra over de hele wereld maakt de wedstrijd mogelijk. In 1991 bijvoorbeeld kregen we voor deze wedstrijd inzendingen uit 42

landen. De meeste inzendingen zijn naar ons verstuurd via de distributiecentra.' Het thema voor deze wedstrijd is: 'Het evangelie beleven in een wereldkerk.' Inzendingsformulieren en het wedstrijdreglement kunnen verkregen worden bij het distributiecentrum.<



Nieuwe bisschop (vlnr.): N. Heerens, M. Reijnders, G. Muurling, M. Zwaneveld.

NIEUWE LEIDERS

Wijk Haarlem

Nieuwe bisschop

G. Muurling (bisschop)
M. Reijnders (1e raadgever)
M. Zwaneveld (2e raadgever)
N. Heerens (secretaris)

Bisschop Muurling is bisschop D. Oddens opgevolgd.

ZENDELINGENPAGINA'S

De zendelingenpagina's wijden we deze maand aan Petra Hotting, uit de Wijk Rotterdam-Zuid, die een zending vervult in het Zendingsgebied Londen.

Petra Hotting

In september 1992 ben ik op zending vertrokken. Het Zendingsgebied Londen, waar ik werkzaam ben, heeft terecht de bijnaam 'Zendingsgebied van de wereld' gekregen omdat er zoveel mensen uit alle hoeken van de wereld wonen, met hun eigen cultuur, gewoonten, ideeën, en vaak nog met een verschillende taal ook. Voor een zending is dat heel interessant, natuurlijk. Alleen, het kan wel voor problemen zorgen, bijvoorbeeld als je twee mensen uit Nigeria onderwijst die elkaar niet kunnen verstaan omdat ze uit een andere stam komen. In het begin voelde ik me erg onzeker in zulke grote verscheidenheid, maar ondertussen ben ik van al die mensen echt gaan houden.

Mijn eerste werkgebied was Noord-Londen. Mijn trainster was zowel geestelijk als lichamelijk 'indrukwekkend' (zij was 1,90 m groot, ik amper 1,65 m). Samen was het echt pionieren in een gebied waar in meer dan een jaar geen zendelingzusters gewerkt hadden.

Na twee maanden werd ik overgeplaatst naar Romford. Buiten de grootstad is zendingswerk helemaal anders omdat je veel makkelijker de plaatselijke leden erbij kunt betrekken.

Inmiddels ben ik terug op mijn oude plek in Noord-Londen. In vier maanden tijd is hier veel veranderd: nieuwe leiders, nieuwe gezichten, binnenkort ook een nieuw kerkgebouw.

Twee bijzondere ervaringen wil ik jullie niet onthouden. De eerste vond plaats in oktober 1992. Ik had toen het voorrecht om twee dagen gids te zijn tijdens de

open dagen van de Londen-tempel. Ook de inspirerende inwijdingsplechtigheid heb ik bijgewoond, evenals een speciale zendingsconferentie met president Hinckley, die zelf jaren geleden in dit gebied op zending is geweest. Hij moedigde ons aan ons getuigenis te versterken door persoonlijke studie, gebed, en door er anderen over te vertellen.

Mijn tweede ervaring toont aan dat een getuigenis van het evangelie wonderen kan verrichten. Mijn collega en ik waren drie meisjes van zeventien aan het onderwijzen in Romford. Een van hen had op straat een foldertje over het woord van wijsheid gevonden en was er zo van onder de indruk dat ze de zondag daarop naar de kerk gekomen was en een week later haar twee vriendinnen had meegebracht. Met de hulp van de jonge-vrouwen en hun leidsters gaven we hun de zendelingenslessen. Wij waren erg teleurgesteld toen geen van de ouders van de drie meisjes toestemming wilde geven om hun dochter te laten open. Bezoeken en lange gesprekken konden daar niets aan veranderen. Totdat een jonge-vrouwenactiviteit daar wél verandering in bracht. De activiteit was bedoeld om aan de ouders het jonge-vrouwenprogramma voor te stellen. Te samen met de jonge-vrouwen hadden mijn collega en ik besloten om dat week-

end te bidden en te vasten. We waren aangenaam verrast toen ook de ouders van onze drie onderzoeksters het gebouw binnenstapten. De presentaties waren goed voorbereid en zorgden voor een fijne, opbouwende sfeer. De avond werd afgesloten met de getuigenissen van enkele jonge vrouwen en hun leidsters. Tot onze verbazing stond de vader van één van de onderzoeksters op, liep naar voren en verklaarde dat een kerk met zulke hoge normen, zo'n goed programma voor de jeugd en zulke aardige mensen geen slechte kerk kon zijn en alleen maar een goede invloed op zijn dochter kon hebben. Twee dagen later kregen we van alle ouders de toestemming om de doopdienst voor hun dochters te organiseren.

Het evangelie is waar en ik voel me bevoorrecht van die waarheid te mogen getuigen. Ik ben dankbaar voor de tijd die ik in dienst van mijn Hemelse Vader kan doorbrengen. <



Zuster Hotting (links) en haar collega, zuster Shipley.

IN HET ZENDINGSVELD

België

Jennifer Beijerling Zendingsgebied Antwerpen, Appelmansstraat 24, B-2018 Antwerpen
Ezra Karssen Zendingsgebied Antwerpen, Appelmansstraat 24, B-2018 Antwerpen
Jolanda Kramer Zendingsgebied Antwerpen, Appelmansstraat 24, B-2018 Antwerpen
Christiaan Plug Zendingsgebied Antwerpen, Appelmansstraat 24, B-2018 Antwerpen

Frankrijk

David Dezaire Mission de Marseille, 48 Avenue Robert Schumann, 13090 Aix-en-Provence, Frankrijk

Groot-Brittannië

Patrick Flanegin England Birmingham Mission, 185 Penslane, Walmley, Sutton Coldfield, D76 8JU, Engeland
Sylvain Gfeller England Manchester Mission, Paul House, Stockport Road, Timperley, Altrincham, Cheshire, WA15 7UP, Engeland
Lieve Gidts England Bristol Mission, Southfield House, 2 Southfield Road, Westbury-on-Trym, Bristol, BS9 3BH, Engeland
Richard Heil England Manchester Mission, Paul House, Stockport Road, Timperley, Altrincham, Cheshire, WA15 7UP, Engeland
Petra Hotting England London Mission, 64-68 Exhibition Road, Londen, SW7 2PA, Engeland
Nicole Kuurstra England Leeds Mission, Technocentre, Station Road, Horsforth, Leeds, Yorkshire, LS18 5BJ, Engeland
Sven Liegeois England London Mission, 64-68 Exhibition Road, Londen, SW7 2PA, Engeland
Emilio Nicoli England Manchester Mission, Paul House, Stockport Road, Timperley, Altrincham, Cheshire, WA15 7UP, Engeland
Nathalie Mooy England London South Mission, 484 London Road, Mitcham, Surrey, CR4 4ED, Engeland
Jurgen Reimer England London South Mission, 484 London Road, Mitcham, Surrey, CR4 4ED, Engeland
Brian Woodman England Birmingham Mission, 185 Penslane, Walmley, Sutton Coldfield, D76 8JU, Engeland

Duitsland

Anton en Annie van Dam Talstrasse 64, 61381 Friedrichsdorf, Duitsland
Engelfriede Blokpoel Talstrasse 10, 61381 Friedrichsdorf, Duitsland

Verenigde Staten

Ramon van Damme Utah Provo Mission, 2500 North University Avenue, Suite 100, Provo, Utah 84604, USA
Devin Hale Colorado Denver Mission, 2000 E. Easter Avenue, Suite 303, P.O. box 2674, Littleton, Colorado 80122, USA
Marten de Jonge Utah Ogden Mission, 2133 Washington Boulevard, Ogden, Utah 84401, USA
Bert Keuter Indiana Indianapolis Mission, P.O. box 495, Carmel, Indiana 46032, USA
Arjen Koens Arizona Tempe Mission, P.O. box 27056, Tempe, Arizona 85282, USA
Judith van Vliet Utah Salt Lake Mission, 50 West North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150, USA

Canada

Arjan de Jong Canada Halifax Mission, 202 Brownlow Ave., Unit F, Dartmouth, Nova Scotia, B3B 1T5, Canada
Dennis van der Put Canada Halifax Mission, 202 Brownlow Ave., Unit F, Dartmouth, Nova Scotia, B3B 1T5, Canada

Suriname

Carlo Bos jr. Trinidad and Tobago Mission, Albergastraat 10, Paramaribo, Suriname

Nieuwe zending



Naam: Emilio Nicoli
Unit: Almelo
Zendingsgebied: Manchester
Aanvang zending: 27 mei 1993
Opleidingsinstituut: Lingfield

DE SAMENLEVING VERBETEREN

De vrouwen van de kerk hebben het voorrecht, de mogelijkheid, en de verantwoordelijkheid om de samenleving waar zij deel van uitmaken te verbeteren. Zij kunnen dat doen door de leerstellingen van het evangelie in hun leven te weerspiegelen en op eenvoudige wijze bij te dragen tot de verbetering van hun samenleving. Elaine L. Jack, algemeen presidente van de zustershulpvereniging, heeft gezegd: 'Uw liefde voor de Heer toont u dagelijks door uw echtgenoot te steunen, uw kinderen op te voeden, zorg te dragen voor uw ouders, burens te helpen, op school mee te helpen, in plaatselijke gemeenschapsraden te zitten en veel van het werk van deze wereld binnen- en buitenshuis te verrichten.'

**DIENSTBETOON IN DE KERK
BEREIDT ONS VOOR OP
DIENSTBETOON IN DE
SAMENLEVING**

Onze leiderservaring in de kerk bereidt ons voor op doeltreffend dienstbetoon in de samenleving. We leren activiteiten organiseren en verantwoordelijkheid delegeren. Zorg voor ons gezin stimuleert ons om de buurt waarin wij leven te verbeteren.

De zustershulpvereniging heeft een rijke traditie in het onderkennen en oplossen van problemen in de samenleving. Er zijn zusters van de ZHV die een opleiding hebben als verpleegster, vroedvrouw, en zelfs dokter; zusters van de ZHV hebben tarwe gespaard en aangekocht om hongersnood te bestrijden en zaad te hebben; zij hebben campag-



ILLUSTRATOR: DOUG BARLOW

nes op touw gezet om de volksgezondheid te verbeteren; zij hebben campagne gevoerd voor het stemrecht van de Amerikaanse vrouw. Zusters van de kerk hebben zich kandidaat gesteld bij verkiezingen en openbare ambten bekleed.

• *Welke problemen in de samenleving kan ik op een positieve manier helpen oplossen?*

WE KUNNEN KLEIN BEGINNEN

Ook in deze tijd tonen onze zusters belangstelling voor opvoeding, sociaal dienstbetoon en politiek. Zelfs de kleinste inspanning kan een zinvolle bijdrage betekenen voor onze samenleving.

Martha Isgett uit Chapel Hill (Noord-Carolina) bood haar diensten aan in de klas van ieder van haar acht kinderen. Terwijl ze hulp bood in klasprojecten merkte ze dat sommige kinderen moeite hadden om hun taken af te werken. Anderen waren niet ge-

wend om na hun project op te ruimen. Martha merkte dat ze deze kinderen kon helpen door hen te leren werken.

'Ik heb dit allemaal al meegemaakt met onze eigen zes jongens en twee meisjes', merkte Martha op. 'Zij moesten allemaal bij toerbeurt meewerken in het huishouden. Als ze de huishoudelijke taken gedaan hadden, kregen ze een beloning. Zolang hun taken niet gedaan waren mochten ze echter niet gaan spelen. Nu zijn mijn kinderen ouder en hebben ze grotere verantwoordelijkheid op school, in hun baan, of op zending. Maar ze hebben thuis geleerd om verantwoordelijkheid te dragen.'

Martha is lid geweest van ouderverenigingen op school, in de county en in de staat. Zij heeft de gelegenheid gehad om anderen te laten delen in haar opvattingen over hoe ouders hun kinderen kunnen helpen slagen. Zij is nu werkzaam als vervangende leerkracht en helpt kinderen op school goede gewoonten te ontwikkelen. 'Ik wil dat de kinderen voorbereid zijn als ze naar school komen en dat ze trots zijn op hun werk. Ik weet dat ouders thuis kunnen meehelpen door belangstelling te tonen voor de opdrachten van hun kinderen en hen aan te moedigen om hun projecten thuis of op school tot een goed einde te brengen.'

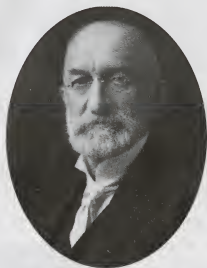
Wij mogen nooit meer bij de samenleving betrokken zijn dan we aankunnen, naar we moeten wel op de hoogte blijven van de problemen die zich voordoen en altijd bereid zijn te helpen.

• *Hoe ben ik betrokken in mijn samenleving? Welke andere mogelijkheden heb ik om mij verder in te zetten?* □

HEBER J. GRANT

EEN MAN ZONDER VERONTSCHULDIGINGEN

Leon R. Hartshorn



Sommige mensen vinden altijd excuses om bepaalde dingen niet te hoeven doen in hun leven. Zij willen niet werken, hebben excuses om hun verplichtingen tegenover hun gezin niet na te komen, of zeggen dat ze te moe, te ziek, te druk, te arm of te schuchter zijn om anderen te helpen. Sommigen willen hun talenten alleen gebruiken voor grote en 'belangrijke' zaken. Anderen zijn blij als een ander de klus klaart; weer anderen praten alleen over liefde, vrede en dienstbetoon.

Heber J. Grant, de zevende president van de kerk, was uit ander hout gesneden. Hij had alleen maar een paar goede redenen nodig om iets te doen en ging dan aan de slag. Als het moeilijk was beet hij zich erin vast tot hij het beoogde resultaat had bereikt. Ook een onmogelijke uitdaging nam hij enthousiast aan. En als hij niet de natuurlijke aanleg bezat om iets te bereiken, oefende en bad hij tot hij die vaardigheid ontwikkeld had.

DE WAARDE VAN ZELFBEHEERSING

Heber J. Grant maakte nooit verontschuldigen, of het nu ging om het redden van de kerk in financiële nood dan wel het correct zingen van de lofzangen van Zion! Zo was hij opgevoed. President Brigham Young (in wiens huis de jonge Heber vele uren heeft doorgebracht) en zijn moeder Rachel Ivins Grant, die weduwe was, hadden één ding gemeen: zij hadden de waarde van zelfbeheersing geleerd en eisten van zichzelf telkens het beste.

Deze houding heeft Heber als jongen overgenomen en vervolmaakt. Hij groeide op in de overtuiging dat er geen enkele reden was waarom hij, met de

Heer, niet zou kunnen bereiken wat hij zich tot doel gesteld had. Hij heeft vaak Ralph Waldo Emerson aangehaald: 'Datgene waar we ons op toeleggen wordt gemakkelijker; niet dat de taak zelf gemakkelijker wordt, maar wel dat ons vermogen om die te verwezenlijken, toeneemt.' (Citaat gebruikt in Conference Report, april 1901.) En Heber Grant was iemand die in praktijk bracht wat hij predikte.

Hij vertelde graag over de vele uren, waarin hij zich aanleerde een bal zo te gooien dat hij in de beste honkbalploeg zou worden opgesteld. Hij heeft verteld dat hij zo aan een mooi handschrift geschaafd heeft dat het zijn visitekaartje werd. Zijn handschrift werd als onge-

Als jonge apostel op zending was het alsof ouderling Heber J. Grant 'een raadsvergadering zag die in de hemel gehouden werd'. Dat bevestigde voor hem zijn roeping als lid van het Quorum der Twaalf.



woon mooi aangemerkt. Van de kansel predikte hij dat het zingen van de lofzangen van de kerk een geweldige manier was om God te aanbidden. Hoewel hij geen aanleg voor muziek leek te hebben, heeft hij zich heel wat inspanning getroost om vele lofzangen uit het hoofd te leren en ze zonder fouten te zingen.

In zijn toespraken moedigde hij de mensen graag aan om aan de slag te gaan en hun bekwaamheden te ontwikkelen. Hij predikte op krachtige wijze dat goeddoen binnen ieders bereik ligt. Hij heeft gezegd: 'Wij zijn de architecten van ons leven, niet alleen van ons leven hier, maar tevens in de eeuwigheid. God heeft ons geen enkel gebod gegeven zonder ons de macht te geven om dat gebod te bewaren'. En hij onderwees dat we die macht in ons dagelijks leven ten volle tot ontplooiing moeten laten komen.

HET BELANG VAN HARD WERKEN

Heber Jeddy Grant is op 22 november 1856 in Salt Lake City geboren als zoon van Jedediah M. en Rachel Ivins Grant. Zijn vader, die raadgever was van president Brigham Young en de eerste burgemeester van Salt Lake City, stierf toen Heber amper negen dagen oud was. Een lid van het Eerste Presidium had zuster Grant geprofeeteerd dat haar zoon een apostel zou worden van nog groter belang dan zijn

vader. Voortdurend maande zij haar jonge zoon om zich goed te gedragen en gehoorzaam te zijn zodat hij deze zegen waardig zou zijn.

Al vroeg leerde Heber het belang van hard werken. Door de dood van zijn vader kregen hij en zijn moeder te maken met financiële problemen waardoor zij uiteindelijk hun prachtige huis moesten verkopen en in een kleine, eenvoudige blokhut gingen wonen. Zuster Grant weigerde financiële hulp van de kerk en ging werken als naaister om in het onderhoud van haarzelf en haar kind te kunnen voorzien. De jonge Heber hielp haar door boodschappen te doen en de pedaal van de naaimachine te trappen als zijn moeder te moe geworden was.

Later begon Heber te werken als loopjongen in een verzekeringsmaatschappij. Vanwege zijn leergierigheid en zijn bereidheid om hard te werken werd hij reeds op zijn 34-jarige leeftijd president van de State Bank of Utah. Als zakenman werd Heber J. Grant zowel door leden van de kerk als door niet-leden gerespecteerd als iemand die volledig eerlijk was. In zijn leven heeft hij vele ondernemingen opgezet en is hij een rijk man geworden.

EEN MILDE GEVER

Maar Heber was niet bezeten van rijkdom. Hij zag zijn rijkdom als een middel om andere mensen, de kerk, en de gemeenschap vooruit te helpen.

Steeds indachtig hoeveel zijn moeder-weduwe en hijzelf doorstaan hadden, gaf hijzelf zeer mild aan de weduwen en hun gezin. Hij riep een hulpfonds voor zendelingen in het leven. Hij richtte bedrijven op waar veel mensen werk vonden. Op die manier hielp hij mee aan de economische en culturele opbouw van zijn gemeenschap. Als president van kerk organiseerde hij het Church Security Plan (werd later omgedoopt tot het welzijnsprogramma van de kerk) en gaf hij zelf royaal om het programma van de grond te krijgen.

Heber was zo royaal omdat hij zijn naaste liefhad en geloofde in de beloften van de Heer. Als jongeman woonde hij eens een kerkdienst bij waarin gevraagd werd om een bijdrage. Na de dienst gaf hij zijn bisschop 50 dollar. De bisschop gaf er hem 45 terug met de woorden dat 5 dollar een billijke bijdrage was voor hem. Waarop Heber hem de 45 dollar teruggaf en zei: "Bisschop Woolley, heeft u hier vandaag niet gepredikt dat de Heer ons viervoudig zou belonen? Mijn moeder is weduwe en heeft 200 dollar nodig." Hij zei: "Mijn jongen, geloof jij dat als ik die andere 45 dollar aanneem jij die 200 dollar vlugger zult krijgen?" "Jazeker." De bisschop nam het geld aan. Toen Heber de vergadering verliet, kreeg hij een idee. Hij zond een telegram naar een man die hij verder niet kende en kon een transactie aangaan die hem 218,50 dollar winst opleverde. De volgende dag ging hij naar zijn bis-



In augustus 1901 opende ouderling Grant het eerste Japanse zendingsgebied met hoofdzetel in Tokio. In maart 1902 doopte hij de eerste Japanse bekeerling, Hijime Nakazawa in de Tokio-baai.

schop en zei hem: 'Ik heb 218,50 dollar verdiend na die bijdrage van 50 dollar gisteren. Dat betekent dus 21 dollar en 85 cent tiende. Ik zal zelf het verschil moeten bijpassen tussen 21,85 en 18,50 dollar want de Heer heeft mij naast de 'viersovoudige' winst niet genoeg gegeven om de volledige tiende over dat bedrag te kunnen betalen.'

DE GEEST IS BELANGRIJK, NIET DE TAAL

Hoewel hij bijzonder veeleisend was voor zichzelf, was Heber J. Grant

niet iemand die de onvolmaaktheden van anderen kritiseerde. Als jongeman hoorde hij eens een spreker in de kerk enkele grammaticale fouten maken aan het begin van zijn toespraak. Heber was ervan overtuigd dat hij uit die toespraak voldoende stof kon halen voor een les op school over voorbeelden van grammaticale fouten. Hij hield pen en papier gereed om de fouten op te schrijven. Maar in plaats daarvan begon hij de Geest van de Heer te voelen in de toespraak van die man. Toen die getuigde van de goddelijkheid van de Heiland, de zen-

ding van Joseph Smith en het werk van de Heer, was Heber J. Grant in tranen.

'Na die toespraak ben ik nooit meer geïrriteerd geweest door toespraken waarin grammaticale fouten voorkomen of woorden verkeerd uitgesproken worden. Sinds die dag kom ik het meest onder de indruk van de Geest, zijnde de inspiratie van de levende God, die iemand bezit wanneer hij het evangelie verkondigt. Immers, iemand oordelen vanwege zijn taalgebruik kan je vergelijken met iemand oordelen vanwege zijn uiterlijk. Net zoals velen de financiële middelen niet hebben om hun uiterlijk zo voordelig mogelijk te laten uitkomen, hebben velen nooit de gelegenheid gehad om hun taal door studie bij te werken. Sinds die dag heb ik getracht en ben ik erin geslaagd mannen en vrouwen te oordelen naar de geest die zij bezitten.'

'EEN RECHTSTREEKS ANTWOORD OP MIJN SMEEKBEDE'

Naarmate Heber J. Grant ouder werd, nam ook zijn geloof in God toe. Toen zijn eerste vrouw, Lucy Stringham Grant, ernstig ziek in het ziekenhuis lag, riep hij zijn kinderen in de kamer en zei hun dat hun moeder weldra zou sterven. Zijn dochter Lutie smeekte hem zijn priesterschap te gebruiken en haar moeder niet te laten sterven. Toen de kinderen uit de kamer

waren, knielde ouderling Grant naast het bed van zijn vrouw neer. Later vertelde hij het volgende over dat gebed:

‘Ik vertelde de Heer dat ik zijn hand in alles erkende, in leven en dood, in vreugde en pijn, in voorspoed en tegenspoed. Ik klaagde niet dat mijn vrouw op sterven lag, maar ik kon het niet verdragen dat de dood van mijn vrouw het geloof van mijn kinderen in de verordeningen van het evangelie zou aantasten. Ik smeekte Hem daarom mijn dochter Lutie een teken te geven dat het zijn wil was dat haar moeder zou sterven. Een paar uur later overleed mijn vrouw. Toen riep ik de kinderen in de kamer en vertelde hen dat hun moeder overleden was. Mijn zoonnetje Heber begon erbarmelijk te huilen. Lutie nam hem in haar armen, kustte hem en vertelde hem dat de stem des Heren tot haar gezegd had dat ‘de dood van haar moeder overeenkomstig de wil van de Heer was’. Lutie wist niets af van mijn gebed en deze woorden waren een rechtstreeks antwoord op mijn smeekbede tot de Heer. Ik ben Hem daar altijd dankbaar om gebleven.’

Heber J. Grant heeft zijn hele leven een goede band met zijn kinderen gehad. Omdat hij leefde in een periode waarin de kerk het beginsel van het meervoudig huwelijk in praktijk bracht, had hij nog twee andere vrouwen, Huldah Agusta Winters en Emily Wells, en twaalf kinderen. Een dochter die van huis weg was, heeft gezegd: ‘Mijn vader was een verbazingwekkend

briefschrijver. Als ik zijn brieven zo prompt zou hebben beantwoord als hij de mijne, zouden we elkaar twee maal per week geschreven hebben. (...) Zijn brieven begonnen onveranderlijk op deze manier: “Het is twee (soms drie) uur in de ochtend en ik kan niet meer slapen. Daarom dacht ik: Kom laten we mijn lieve dochter een bezoekje gaan brengen.” Niemand zal ooit weten hoezeer ik zijn brieven gemist hebt na zijn dood.’

IN DE HANDEN VAN DE HEER

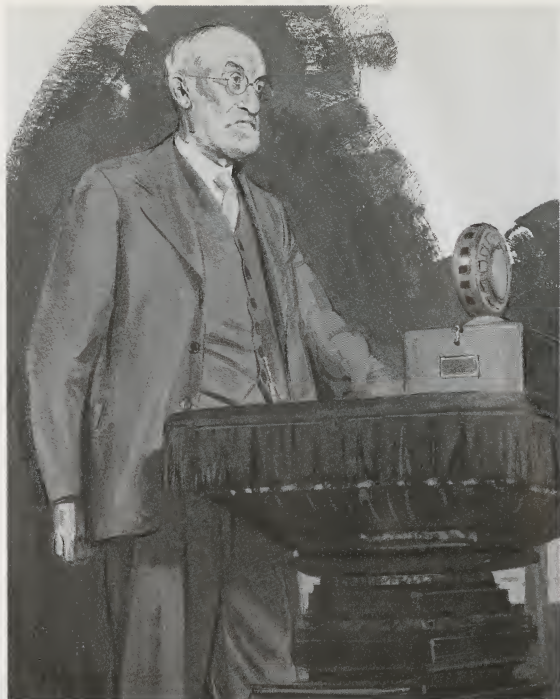
Op 23-jarige leeftijd werd Heber J. Grant ringpresident en met 25 lid van het Quorum der Twaalf Apostelen. Een jaar later werd hij op zending geroepen naar de Amerikaanse Indianen. Toen hij terugkwam kon hij dank zij zijn zakeninstinct de kerk financieel sterk houden tijdens de economische crisis van de jaren negentig van de vorige eeuw in de Verenigde Staten. Zelf verloor hij echter veel van zijn rijkdom.

In 1901 werd hij geroepen om een zendinggebied in Japan te openen en dat te presideren. Hij kreeg één jaar om zich erop voor te bereiden en zijn zaken te regelen voor zijn vertrek. Op dat ogenblik was Heber nog altijd bezig om oplossingen te vinden voor financiële problemen waar hij mee te kampen had. Na de vergadering waarin hem deze opdracht gegeven was merkte een andere apostel op dat de president van de kerk hem nooit deze opdracht zou

hebben gegeven als hij beter op de hoogte geweest was van Hebers lastige financiële situatie. Ouderling Grant was het daar mee eens. Op dat ogenblik legde hij zijn lot volledig in de handen van de Heer. Iedere ochtend bad hij: ‘Help mij vandaag alstublieft om verder uit de schuld te raken.’ Binnen het jaar had hij al zijn schuldeisers terugbetaald. Niet alleen was hij vrij van schuld, maar hij had daarnaast genoeg verdiend om in het zendingveld in zijn eigen onderhoud te voorzien.

Na zijn terugkeer, twee jaar later, werd hij opnieuw op zending geroepen als zendingpresident in Europa. Daarna hielp hij bij de oprichting van de *Improvement Era*, de voorloper van de huidige kerkelijke tijdschriften.

Op 62-jarige leeftijd werd Heber J. Grant president van de kerk. Hij bleef dat bijna 27 jaar lang, het op èèn na langste presidentschap van de kerk. Het waren jaren waarin bekwaam en onverschrokken leiderschap nodig was. De leden van de kerk hadden een krachtige leider nodig die hen niet alleen door twee wereldoorlogen kon loodsen, maar ook door de economische crisisjaren in de Verenigde Staten die begon in 1929 en voortduurde in de jaren dertig, en door de snelle groei van de kerk in de hele wereld. Hij onderwees de heiligen volgens hun inkomen te leven, hard te werken, elkaar te beminnen en te dienen, een eerlijke tiende te betalen en het woord van wijsheid getrouw na te leven. Hij intro-



President Grant was er zich van bewust dat nieuwe technologie gebruikt kon worden om het evangelie te verkondigen. In mei 1922 wijdde hij het eerste radiostation van de kerk toe. Twee jaar later voerde hij als eerste radio-uitzendingen van de algemene conferentie vanuit het Tabernakel in Salt Lake City in.

duceerde het kerkelijk seminarie- en instituutprogramma. Via het kerkelijk welzijnsprogramma onderwees hij de leden zelfredzaamheid en de zorg voor het gezin en voor andere behoeftigen.

President Grant deed tevens veel om het imago van de kerk in de wereld te verbeteren. Hij sprak in de eerste radio-uitzending van de kerk in 1922 en had de leiding bij de viering van het honderdjarig bestaan van de kerk in 1930. In 1937 ging hij naar Europa (het tweede Europese bezoek van een

president van de kerk) en nam hij deel aan de viering van het honderdjarig bestaan van de kerk in Groot-Brittannië. Hij moedigde het Tabernakelkoor aan in te gaan op uitnodigingen voor optredens in Amerika. Hij sprak vaak met vertegenwoordigers van de regering, de overheid en professionele groeperingen om verkeerde denkbeelden over de kerk te ontzenuwen. Door deze inspanningen knoopte hij goede betrekkingen aan en maakte hij veel vrienden voor de kerk.

'WAARDIG OM EEN APOSTEL TE ZIJN'

Zijn hele leven lang heeft Heber J. Grant de Heer erkend als de bron van zijn sterkte. Toen hij op 25-jarige leeftijd geroepen werd als apostel van de kerk is hij vier maanden lang gekweld door twijfels over zijn waardigheid en voorbereiding op die roeping. Maar tijdens een zending naar het Navajo-reservaat in Arizona had de jonge apostel een onvergetelijke ervaring die hem voor goed verlostte van zijn twijfels.

Later heeft hij die ervaring als volgt verteld. 'Ik reed alleen verder op mijn paard en zag en hoorde iets wat voor mij een van de meest wezenlijke ervaringen van mijn leven is geworden. Het was alsof ik een raadsvergadering in de hemel zag en kon horen wat daar besproken werd. Ik luisterde met veel belangstelling naar de bespreking die gevoerd werd. (...) De Heiland was aanwezig, mijn vader, en de profeet Joseph Smith.' De jonge Heber kon horen hoe in die raadsvergadering de opengevallen plaatsen in het Quorum der Twaalf werden besproken. 'Ik hoorde dat de profeet Joseph Smith en mijn vader mijn naam noemden en voorstelden dat ik zou worden geroepen tot die functie. Ik zat daar en huilde van blijdschap. Het werd mij duidelijk dat ik niets gedaan had waardoor ik op die belangrijke functie aanspraak zou kunnen maken, alleen dat ik een zuiver, rein leven geleid had.

Hoogtepunten uit het leven van Heber J. Grant (1856–1945)

Het werd mij duidelijk dat (...) de profete Joseph en mijn vader verlangd hadden dat ik deze functie kreeg, en dat het was omwille van hun getrouwe arbeid dat ik geroepen was en niet omwille van wat ik gedaan of verwezenlijkt had. Ook werd mij duidelijk dat dat alles was wat deze mannen, de profete en mijn vader, voor mij konden doen; en dat het vanaf die dag nog uitsluitend van mijzelf afhing of ik van mijn leven een succes of een mislukking maakte. (...)

‘Sinds die dag heb ik mij nooit meer zorgen gemaakt over het feit of ik het apostelschap wel waardig was. Ook de laatste woorden van president Joseph F. Smith [president Grants voorganger als president van de kerk] hebben mij gesterkt: “De Heer zegene je, mijn jongen, de Heer zegene je; je hebt een grote verantwoordelijkheid. Denk er altijd aan dat dit het werk van de Heer is en niet het werk van de mens. De Heer is groter dan welk mens ook. Hij weet wie Hij zijn kerk wil laten leiden en vergist zich nooit. De Heer zegene je” (Conference Report, april 1941).

Dat was Heber J. Grant. Hij was nooit bang om te proberen, nooit bang om van gedachten te veranderen als hij iets nieuws geleerd had. Hij was een man die groot geloof in de Heiland Jezus Christus had, en die altijd deed wat juist was, ongeacht de opofferingen die dat vergde, en zonder verontschuldigheden te maken. □

Jaar	Leeftijd	Gebeurtenis
1856	-	22 november: geboren in Salt Lake City. Zijn vader stierf toen Heber negen dagen oud was.
1871	15	Werkzaam als bankbediende; begint als zakenman.
1875	19	Raadgever van de superintendent van de eerste wijk van de YMMIA [werd later de jonge-mannenorganisatie genoemd].
1877	20	1 november: huwt met Lucy Stringham.
1880	23	Ringpresident in Tooele (Utah).
1882	25	Geordend als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen.
1883–84	26–28	Vervult een zending onder de Amerikaanse Indianen.
1897	41	Lid van het algemeen bestuur van de YMMIA; wordt zakelijk bestuurder van de <i>Improvement Era</i>, dat hij mee hielp oprichten.
1901–03	45–47	Organiseert en presideert de Japanse Zending.
1903–05	47–50	Werkzaam als president van het Europese zendingsgebied.
1918	62	President van de kerk.
1919	63	Wijdt de Hawaii-tempel in. Het ledental bereikt het half miljoen.
1923	67	Wijdt de Alberta-tempel in; spreekt in de eerste radio-uitzending van de algemene conferentie.
1927	71	Wijdt de Arizona-tempel in.
1936	80	Organiseert het welzijnsprogramma van de kerk.
1937	81	Bezoekt de heiligen en de zendingen in Europa.
1945	88	14 mei: overlijdt in Salt Lake City.

BRONNEN

1. Bryant S. Hinckley, *Heber J. Grant: Highlights in the Life of a Great Leader*, Salt Lake City: Deseret Book Company, 1951.
2. Francis M. Gibbons, *Heber J. Grant: Man of Steel, Prophet of God*, Salt Lake City: Deseret Book Company, 1979.
3. Ronald W. Walker, ‘Heber J. Grant’, in *The Presidents of the Church*, uitgegeven door Leonard J. Arrington, Salt Lake City: Deseret Book Company, 1986.
4. ‘Heber J. Grant’, *Encyclopedia of Mormonism*, New York: McMillan Publishing Company, 1992, blz. 564–68.



FOTOGRAAF CRAIG DIMOND

M'N EIGEN PLEKJE

George Dickson

Het begon allemaal op een zomeravond. Ik was in gesprek met mijn beste vriend Terry. Hij was net iets ouder dan ik en zou dus eerder op zending gaan. Hij praatte over zijn zending toen ik opeens besepte: 'Da's waar ook; zo zal mijn situatie er binnenkort ook uitzien.'

Ik ben altijd actief geweest in de kerk en zeer gehoorzaam. Maar toch kwam de gedachte bij me op: 'Nu denk je wel dat je zo goed bent, maar hoe sterk is je getuigenis eigenlijk?'

Wat moest ik doen? Ik besepte dat ik in het Boek van Mormon moest lezen. Maar dan moest ik eerst een rustig plekje vinden. Ik was de oudste van zes kinderen en wist dat het bij ons thuis erg druk kon zijn. En een bos was er niet in onze buurt. Mijn eerste zorg was om een plek te vinden waar ik mij kon afzonderen.

Enkele jaren geleden had vader wegens de grootte van ons gezin een tweedehands limousine gekocht. Die auto had een derde bank. Hij deed het al enige tijd niet meer en stond achter het huis onder de oude basketbalring. Die auto was de enige plaats die ik kon bedenken waar ik rustig en ongestoord in het Boek van Mormon zou kunnen lezen.

Ik weet niet meer wat ik precies aan het lezen was toen ik een goed gevoel kreeg. Ik was er volledig door overmand; de tranen rolden over mijn wangen. Dat was heel ongewoon voor mij. Ik kon me niet voorstellen dat ik ooit zou huilen om wat ik in een boek las. Ik kreeg een sterk gevoel van vrede en zekerheid door het besef dat mijn Hemelse Vader met mij communiceerde. Mijn twijfels waren verdwenen. Ik wist dat het Boek van Mormon het woord van God was. En ik wist dat ik klaar was om op zending te vertrekken. □



FOTOGRAFIE: FPG INTERNATIONAL

KOREA

LAND VAN DE OCHTENDSTILTE

De Zuidkoreaanse heiligen vinden geestelijke rust wanneer ze evangelisch dienstbetoon en traditionele waarden combineren

Kellene Ricks Adams

Felle paarse, blauwe en rode bloemen priemen door het gebroken betonnen straatdek in het centrum van Seoul. Ook in de grasgroene Zuidkoreaanse bergen gedijt de nationale bloem. Haar naam *Moo gang hwa* betekent 'eeuwigduurende bloem'. Die naam doet deze koppige plant alle eer aan daar hij het hele jaar door lijkt te bloeien en vlug ieder verwelkt, droog bloemblad vervangt door een nieuw, geurig blad.

De overlevingsdrang van deze bloem wordt zeer gewaardeerd door het Koreaanse volk, dat verhalen over de voorouderlijke geslachten kan vertellen die dezelfde overlevingsdrang bezaten. De Koreanen hebben zich generaties lang ingezet voor de verdediging van hun grenzen en hun geloof

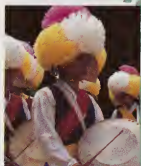
en hebben daardoor een unieke nationale identiteit opgebouwd die grondig verschilt van die van omliggende landen die hen gedurende meerdere periodes van de geschiedenis overheerst hebben.

'Al in onze kindertijd werd ons over onze voorouders verteld', zegt Choi Mi Young, een veertigjarige moeder van drie kinderen en een trouw lid van de kerk. 'Men leerde ons loyaal en vastberaden te zijn, en trots op onze aard en onze afkomst.'

Links: Een gouden gloed strekt zich uit over Seoul. *Onder:* Ko Won Yong en zijn vrouw, Kim Eun Hee, gekleed in traditionele Koreaanse klededracht, die nog altijd bij bijzondere gelegenheden gedragen wordt. *Rechts:* Traditioneel handwerk verricht door een dorpsbewoner. *Rechtsonder:* Mooi gung hwa bloeit overal in het kleine land.

FOTOGRAFIE: KELLENE RICKS ADAMS





Seoul

ZUID-KOREA

Kwangju

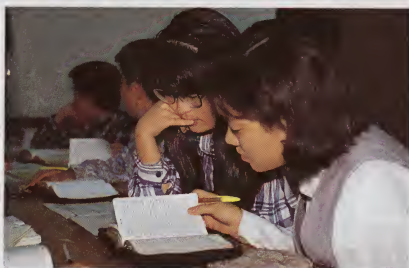
Pusan

Links: Een glimlachende Koreaanse peuter; jongemannen in typisch Koreaanse klederdracht voeren een traditionele dorpsdans uit. Rechts: Twee arbeiders oogsten een welige, groene rijstakker.

Die hardnekkige vastberadenheid heeft zonder twiifel meegeholpen aan de vestiging en verbreiding van het evangelie in Zuid-Korea. Sommige Koreaanse bekeerlingen van het eerste uur werden in het begin van de jaren vijftig gedoopt door Amerikaanse heiligen der laatste dagen die als militair in de Koreaanse oorlog streden. Heden ten dage telt Zuid-Korea bijna zestigduizend leden, verspreid over veertien ringen. Daarnaast hebben de leden van Zuid-Korea een tempel.

HET JUISTE EVENWICHT

Het christendom is zeker niet nieuw in Korea. De grootste godsdienst in Zuid-Korea mag dan wel het boeddhisme zijn, één derde van de bevolking noemt zich christelijk. Het is niet gemakkelijk om heilige der laatste dagen te zijn in een land dat de laatste decennia zoveel onrust gekend heeft.



Boven: Cho Joong Hyun en zijn vrouw, Lee Hyun Ah, allebei teruggekeerde zendingen, wonen met hun gezin in het dorpje Soon Chun. Onder: Seminarie-cursisten bij hun studie van de Schriften.



'De laatste jaren hebben we enorme politieke en economische veranderingen meegemaakt', vindt zuster Choi. Korea, dat eeuwen geleden de bijnaam 'Land van de ochtendstilte' gekregen heeft, probeert nu een goed evenwicht te vinden tussen de drukte van de hedendaagse vooruitgang en eeuwenoude tradities.

Zuster Choi en haar echtgenoot, Choi Seok Koo, behoren tot een groeiend aantal bekeerlingen dat zich heeft voorgenomen zijn kinderen met een sterke verankering in het evangelie op te voeden. 'We lezen de Schriften samen, we bidden samen. We willen onze kinderen tonen welke waarden en prioriteiten wij hebben. Door dat voorbeeld leren ze waar ze vrede en zekerheid kunnen vinden', aldus zuster Choi.

'We willen dat onze kinderen God en zijn waarheden kennen zodat ze weten waar ze moeten zoeken voor antwoorden', beaamt broeder Choi.

Broeder Choi is cardioloog. Hij werkt zes dagen per week. Hij vertrekt reeds om 6.00 uur 's ochtends van huis en is 's avonds vaak pas tegen 21.00 of 22.00 uur weer thuis. Naar Koreaanse begrippen zijn deze werkuren niet ongewoon. Zij vinden dat de snelgroeiende Koreaanse handel en industrie veel tijd van iemand mogen vragen. Maandagavond is broeder Choi iets vroeger thuis voor gezinsavond en op donder-

dag om zijn taken als tempelwerker in de Seoul-tempel na te komen.

'Wij brengen offers voor ons gezin en voor de kerk', zegt hij, 'maar die offers houden verband met datgene waar wij van houden en wat wij belangrijk vinden; dat zijn de dingen die echte vrede brengen.'

EEUWIGE WAARDEN

Of ze nu in een drukke, moderne wereldstad wonen of in een rustig bergdorp, de leden vinden rust en leiding in het evangelie. In het dorpje Yang San, in het centrum van het Koreaanse schiereiland, voeden Chun Young Jun en Lim In Sok hun vier jongens op met dezelfde waarden en beginselen als het gezin Choi, maar dan wel in een totaal andere omgeving. Vroeger woonde het echtpaar in Pusan. Maar ze zijn naar dit dorp verhuisd opdat het gezin meer tijd samen zou kunnen doorbrengen. Zuster Lim leidt een schoolje voor peuters en broeder Chun bouwt een carrière als schrijver op. (Veel Koreaanse vrouwen behouden hun meisjesnaam na hun huwelijk.)

Het echtpaar Chun heeft onlangs nieuwe talenten ontdekt toen broeder Chun een nationale wedstrijd verhalen vertellen won met een verhaal uit *Songdo Wi Bot*,

het Koreaanse tijdschrift van de kerk, dat hij voordien aan zijn eigen kinderen had voorgelezen. Nu onderhouden broeder en zuster Chun, verkleed en geschminkt, namiddagen lang een opgroeiende generatie met 'verhalen met een moraal'.

Na de wedstrijd kreeg het gezin Chun bijzonder veel aandacht in de media. In veel TV-programma's en kranten werd het verhaal van Chun verteld. Daarbij werd telkens benadrukt hoe hecht en toegewijd het gezin Chun wel is. Zegt zuster Lim: 'De mensen die op bezoek kwamen waren verbaasd toen ze zagen hoe wij gewone evangeliebeginselen naleven.'

Een aantal jaren geleden zou het gezin Chun helemaal niet zo'n buitenbeentje geweest zijn; de Koreaanse cultuur zit vol oude gezinstradities. Maar zoals andere landen levert Zuid-Korea een strijd om bij te blijven in een wereld in volle ontwikkeling, en komt het daarbij tot de vaststelling dat zakenbelangen en economische kwesties vaak eeuwig waardevol overschaduwen.

VERANDEREN

'Cho Young Hyun, de bisschop van de Wijk Poong Hyang in Kwangju, vindt dat vasthouden aan evangelische waarden zelfs een voordeel is in de concurrentiestrijd van het zakenleven.

Na zijn universitaire studie was bisschop Cho kandidaat voor een prestigieuze baan als scheikundig ingenieur bij één van de grootste Zuidkoreaanse oliemaatschappijen. Bij de sollicitatieprocedure hoorde een gesprek met alle bestuurders van de maatschappij. 'Ze zaten voor mij en vuurden allemaal vragen op me af, de een na de ander.'

Een van de vragen was hoe hij de verhouding zag tussen gezinsverplichtingen en verplichtingen tegenover de oliemaatschappij. 'Ik denk dat ze verwacht hadden dat ik de belangen van de oliemaatschappij als mijn eerste prioriteit zou opgeven. Maar ik antwoordde zonder aarzelen dat geen enkel succes opweegt tegen falen in het gezin. Mijn antwoord verraste hen en maakte indruk. Zo kreeg ik de gelegenheid om hen deelgenoot te maken van de woorden van een profet.'



Boven: Seo Jin Oo, hier met zijn ouders, dankt zijn leven aan kerkleden die de extra mijl in liefde en geloof gegaan zijn. **Onder:** Een jong gezin voor de Seoul-tempel.

Bisschop Cho kreeg de baan. Amper vijf maanden later werd hem een baan aangeboden als leerkracht kerkelijke onderwijsinstellingen. Hoewel het salaris slechts één derde van zijn vorig salaris bedroeg, nam hij het aanbod aan. Op het ogenblik geeft hij les in Kwangju in zuidwestelijk Korea waar hij is opgegroeid.

'Al van jongsaf wilde ik lesgeven,' zegt bisschop Cho zijmerend over de wending die zijn leven genomen heeft. 'Maar ik was niet geïnteresseerd om wiskunde of wetenschappen of geschiedenis te onderwijzen. Ik wilde mensen datgene onderwijzen wat hun leven kon veranderen. Wat ik op het ogenblik dus ook doe.'

De levens die bisschop Cho verandert zijn die van jonge seminarie- en instituutcuristen in heel Zuid-Korea. Naarmate de plaatselijke kerkleiders steeds meer gaan beseffen dat de jongeren van vandaag de leiders van morgen zijn en dat deze jongeren zelf moeten uitmaken waar zij vrede en geluk kunnen vinden, wint het seminarie- en instituutprogramma in Zuid-Korea aan belang.

Zuster Lee Kyung Hee is lid van de Wijk Seocho in Seoul. Zij is een teruggekeerde zendelinge en onderwijst er

ochtendseminarie. Zij beseft hoe belangrijk het is dat jongeren reeds vroeg het evangelie voorrang leren geven.

'Ik leer zelf van die jongelui,' zegt ze. 'Naarmate ik de Schriften bestudeer en lessen voor hen voorbereid leer ik zelf het evangelie in detail kennen en versterk ik mijn getuigenis. Door in het seminarie les te geven krijg ik de gelegenheid iets voor mijn Hemelse Vader te doen. Ik vertel deze cursisten over mijn getuigenis, mijn leven en mijn ervaringen. En als ik mijn Hemelse Vader blijf dienen, blijft Hij mij zegenen.'

In het ochtendseminarie van zuster Lee leren de cursisten leerstellingen uit de Schriften op hedendaagse situaties toe te passen. Een cursist zegt: 'Ik houd van de zendingsverhalen van Alma en de vier zonen van Mosiah. Ik kan lering trekken uit hun voorbeeld en hun moed. Voor de eerste maal in mijn leven ervaar ik een conflictsituatie tussen mijn vrienden en mijn geloofsopvattingen. Ik ervaar dat de Heer mij kracht geeft als ik in de Schriften lees, kerkdiensten bijwoon en juiste beslissingen maak.'

Het onderwijs is een bijzonder prestatiegerichte aangelegenheid in Korea. De lagere school bereidt leerlingen voor op examens die bepalend zijn of iemand verder mag studeren. Tien tot twaalf uur per dag les volgen en studeren is geen ongewone zaak. Het kan dan frustrerend zijn om tijd te moeten uittrekken voor godsdienstige activiteiten, vooral als de student het enige kerklid thuis is.

GEHOORZAAMHEID

Een jong lid in Pusan kent dat dilemma. Nadat haar moeder haar verboden had om nog naar de kerk te gaan bleef deze tiener trouw bidden en de Schriften lezen in het geloof dat haar moeder op een dag van mening zou veranderen.

'Ik weet wat voor mij belangrijk is en dat de Heer mij zal zegenen, als ik blijf gehoorzamen en doen wat ik kan,' zegt ze eenvoudigweg.

Han Sang Ick van de Wijk Shin Dang in Seoul weet dat hij overvloedig gezegend is als gevolg van zijn gehoorzaamheid, hoewel zijn levenspad niet verlopen is zoals hij dat aanvankelijk gepland had. 'Ik ben vandaag gelukkiger dan ik ooit had kunnen dromen,' zegt broeder Han.

Hij studeerde toneelwetenschappen en zijn ambities gingen uit naar optredens en lesgeven, toen broeder Han gekozen werd als studentenpraeses van het HLD-instituut in Seoul. Broeder Han zegt: 'Alle vorige praesessen hadden een zending vervuld, en ik moest er ernstig over nadenken of ik ook op zending zou gaan of niet.'

Broeder Han werd op zeventienjarige leeftijd lid van de kerk; thuis was hij was het enige kerklid. Hij had gezinsverplichtingen omdat zijn vader overleden was en hij als oudste zoon verantwoordelijk was voor zijn moeder: 'Haar verlangens was dat ik zou afstuderen, huwen, en voor haar zorgen. Dat is de normale gang van zaken in Korea.'

In plaats daarvan behaalde broeder Han zijn diploma, trof een regeling voor de verzorging van zijn moeder en ging op 26-jarige leeftijd op zending. 'Natuurlijk was dat de juiste beslissing,' zegt hij. 'Mijn moeder werd gezegend en ik ontwikkelde het vermogen om juiste beslissingen te kunnen nemen.'

Tijdens zijn zending leerde broeder Han een belangrijke les over het Boek van Mormon. 'Er werd ons als zendelingen gevraagd om de mensen eerst over het Boek van Mormon en Joseph Smith te vertellen. Ik had het gevoel dat die zaken moeilijk te begrijpen en aanvaarden waren en was van mening dat het voor onderzoekers gemakkelijker zou zijn om de evangeliebeginselen geleidelijk aan te aanvaarden,' aldus broeder Han.

Maar hij werd vlog ontgoocheld door het gebrek aan belangstelling van de onderzoekers. Na vasten en gebed werd het mij duidelijk dat ik eerst het Boek van Mormon moest onderwijzen. Ik besepte dat ik niet voldoende vertrouwen gesteld had in de Geest om mensen te beïnvloeden en hun instelling te veranderen. Ik was verrast maar had geleerd dat als ik gehoorzaam ben mensen evangeliebeginselen en ideeën zouden aanvaarden waarvan ik dacht dat ze te moeilijk voor hen zouden zijn.'

Hoewel in de meeste landen een 26-jarige voltijdzending uitzonderlijk is, zijn er heel wat Koreaanse zendelingen van die leeftijd. Omdat opleidingseisen zo streng zijn en er een militaire dienstplicht van tweeënhalve jaar bestaat gaan de Koreaanse mannen vaak op zending na hun militaire dienst en na het behalen van hun diploma. Het wordt steeds meer gewoonte voor Koreaanse heiligen, zowel man-



Boven: De luister en kracht van de Seoul-tempel inspireert het Koreaanse volk. *Rechts:* Een jonge moeder met haar baby bij de tempel.

Uiterst rechts: Kleurrijke bloemen tieren welig op het Koreaanse platteland; een seminariecursisist luistert aandachtig naar haar leerkracht.



nen als vrouwen, om op zending te gaan. Op het ogenblik zijn er in Zuid-Korea vier zendingsgebieden en is meer dan vijftientwintig procent van de zendingen Koreanen.

Het heeft natuurlijk zekere voordelen wanneer een Koreaanse zending het evangelie onderwijst; die kan uit ervaring aan onderzoekers vertellen hoe de Koreaanse cultuur gecombineerd kan worden met evangeliebeginselen. Dergelijke persoonlijke getuigenissen kunnen bijzonder doeltreffend zijn om nieuwe leden te helpen hun levensstijl te wijzigen.

EEUWIGHEID

Een van de grootste uitdagingen voor de Koreaanse heiligen, vooral in het zakenleven, is het woord van wijsheid. Joo Duck Young, lid van de Gemeente Dunchon, zegt daarover: 'Drinken en roken horen bij de Koreaanse levensstijl, vooral in de zakenwereld en het sociale leven. Na hun werk op kantoor gaan de mannen samen iets drinken. Het is een van die gebruiken die bij het werk horen.

'Maar de Koreaanse heiligen vinden dat ze na het werk kerkroepingen en gezinstaken te vervullen hebben. Zonder de kennis dat het woord van wijsheid een eeuwig beginsel is dat verband houdt met iemands gezondheid en dat het gezin een eeuwige organisatie is, kun je de indruk krijgen dat iedereen in de zakenwereld succes heeft behalve jij. Ieder lid moet weten wat belangrijk is in de eeuwigheid.'

En broeder Joo kan het weten. Hij is directeur-generaal van het ministerie van handel en in die functie de hoogst geplaatste Zuidkoreaanse overheidsfunctionaris die lid is van de kerk. Zijn collega's hebben zijn normen leren respecteren en zelfs benijden.

'Het evangelie leert ons om ijverig, eerlijk en gewetensvol te zijn. Bovendien leert het ons vriendelijk te zijn. Koreanen zijn bijzonder besloten mensen; zij bemoeien zich niet met andermans leven tenzij het om verwanten gaat. Als ik dan moeite doe om iemand te helpen zijn de mensen vaak verbaasd. Maar ze begrijpen wel dat ik oprecht ben en dat ik om iemand geef.'

Wanneer je dergelijke ongewone vriendelijkheid ontvangt, kan dat je leven veranderen. Zo heeft de zestienjarige

Seo Jin Oo uit Naju zijn leven te danken aan het geloof en de liefde van zijn gezin en van tientallen vrienden in het evangelie.

Op een dag zat Jin Oo op school in de pauze over zijn studieboeken gebogen toen een klasgenoot razend werd en hem met een knuppel op het hoofd sloeg. Totaal versuft maar nog bij bewustzijn ging Jin Oo naar achteren in de klas waar hij bewusteloos op de vloer viel.

De daaropvolgende dertien dagen waren voor het gezin Seo vol zegens, gebeden en voortdurend waken. Het was verschroeiend heet die zomer en het ziekenhuis had geen ventilatie en een tekort aan verplegend personeel. De ouders van Jin Oo, Seo Young Won en Kim Kyung Ja, moesten de lichaamstemperatuur van hun koortsige zoon drukken door constant koude doeken over hem te leggen.

'Er was altijd een lid of een zending aanwezig', herinnert broeder Seo zich. Leden kwamen naar het ziekenhuis om de ouders van Jin Oo tussendoor even af te lossen. Zijn naam stond op de gebedslijst van de Seoul-tempel en leden van de ring Kwanguju hielden speciale vastenperiodes voor hem.

'De dokters en verpleegkundigen wilden ons voorbereiden op zijn dood', zegt zuster Kim. 'Maar wij bleven hopen op en geloven in beterschap.'

Na twee operaties ontwaakte Jin Oo uit zijn bewusteloosheid, en in tegenstelling tot wat de dokters voorspeld hadden, hield hij geen hersenletsel of blijvende complicaties over aan deze gebeurtenis.

'Het was een bijzonder bewogen periode voor ons', zegt zuster Kim. 'Maar wij leerden wat echt belangrijk is en waar wij hulp konden krijgen. De ervaring van Jin Oo heeft ons gezin en onze gemeente veel sterker gemaakt. We hebben nu een hechtere band, zijn meer één en ons meer bewust van anderen en van hun noden. We hebben het vaste besluit genomen meer van onze naaste te houden en hen meer te dienen.'

De Zuidkoreaanse heiligen, in totaal één tiende procent van de bevolking van het land, stralen de vrede van het evangelie uit en zijn vastbesloten te blijven groeien. Die vastberadenheid, zoals bij de altijdbloeiende *moo gung hwa*, is essentieel voor heiligen der laatste dagen in het land van de ochtendstilte. □

INFORMATIE VOOR JOU

Ouders buiten de kerk

Casey Null

Voel je je triest als je een toespraak hoort of een les bijwoont die gaat over eeuwige gezinnen?

Vraag jij je vaak af of jouw gezin het celestiale koninkrijk zal bereiken met een ouder die minder-actief of geen lid van de kerk is? Ook anderen stellen zich die vraag. Duizenden jonge heiligen der laatste dagen wonen alleen of slechts met één ouder de kerkdiensten bij. Hier volgen een aantal tips die zij gegeven hebben:

Weet dat het evangelie waar is, ook al heb je een ouder die er niet in gelooft. Niets kan die waarheid veranderen.

FOTOGRAFIE: STEVE BUNDERSON EN PHIL SHURLIFF,
MET DE MEDEWERKING VAN FOTOMODELIËN



Stel je vertrouwen in de Heer. Bid vaak en ontwikkel een persoonlijke band met Hem. Hij kan jouw grootste kracht zijn.

Denk eraan dat onze Hemelse Vader evenveel van jouw ouders als van jou houdt.

Geef niemand de schuld, zeker niet jezelf. Het is niet jouw schuld als een van je ouders ervoor gekozen heeft om niet naar de kerk te gaan. Misschien ken je zijn of haar echte beweegredenen niet.

Zoek vrienden die je begrijpen en steunen zonder te oordelen.

Houd vol. Standhouden onder moeilijke omstandigheden brengt grote zegeningen mee. De mogelijkheid zit er zeker in dat op een dag alles ten goede zal keren.

DOE JOUW DEEL

Hoe kun je je ouders het belang van de kerk laten zien zonder opdringerig te zijn?

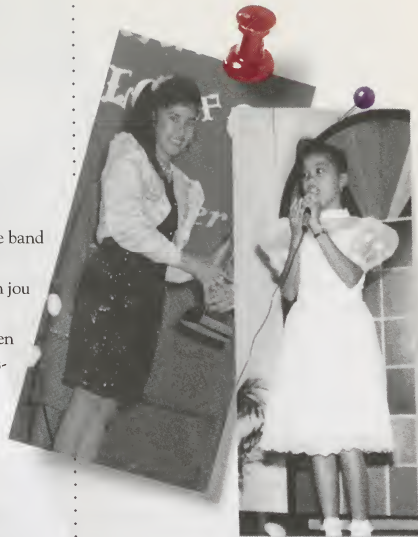
- *Geef het goede voorbeeld.* Woon alle vergaderingen bij, wees positief, en leef volgens de normen die je in de kerk onderwezen krijgt en die zij ook kennen.
- *Zeg dat je van ze houdt.* Het evangelie van Jezus Christus kan je helpen om je liefde voor je ouders meer te laten blijken. Zorg ervoor dat zij weten en voelen dat jij van hen houdt. Toon je dankbaarheid voor wat je ouders je geleerd hebben dat jou geholpen heeft.
- *Laat ze weten welke doelen je hebt.* Als zij weten dat je op zending wilt gaan en in de tempel huwen, kan dat hen helpen om zich op die gebeurtenissen voor te bereiden.
- *Nodig ze uit bij bepaalde gelegenheden.* Misschien moet je hen niet telkens smeken om naar iedere vergadering te komen, maar zorg er wel voor dat zij weten dat je hun aanwezigheid erg op prijs stelt wanneer je een toespraak houdt of deelneemt aan een programma.
- *Steun ze bij hun inspanningen.* Help ze thuis en in het gezin. Toon interesse voor hun plannen en projecten. Wees niet zomaar een zoon of een dochter, maar een liefhebbende vriend.

HET JUISTE PERSPECTIEF

Het is makkelijk om één kwestie de schuld te geven van al je problemen. Bijvoorbeeld de volgende gedachte: 'Als mijn vader maar naar de kerk zou gaan, dan zou er een veel betere sfeer thuis heersen. Ik zou dan niet meer ruziën met mijn broers, beter kunnen studeren en betere uitslagen halen.'

Hoejd je voor dergelijke valstrikken. Neem zoveel mogelijk verantwoorde-

[Vervolg op blz. 44, linkerkolom]



ZINGEN OP DE FILIPIJNEN

Toen de zusjes Alona en Jonalyn Alaon in 1990 lid werden van de kerk, werd zingen in de Gemeente Labo (District Daet Filippijnen) nog prettiger. Met z'n tweetjes hebben de zusjes meer dan 50 zangwedstrijden gewonnen op districts-, stedelijk, provinciaal en regionaal niveau.

Ook het zendingswerk in hun gemeente hebben zij al flink gesteund. Door hun voorbeeld zijn hun ouders lid van de kerk geworden.

Naast zingen in het openbaar is Alona (15 jaar) ook werkzaam als *cheerleader* en dirigente in de gemeente. Jonalyn (12 jaar) vindt het geweldig om jonge vrouw te zijn en houdt van volleyballen.

lijkheid voor je eigen leven. Neem je voor om hoe dan ook een goed christen te zijn. Je ouders zullen een dergelijke houding bewonderen en waarderen, ongeacht hun eigen godsdienstige overtuiging. En een dergelijke houding zal je helpen om te beseffen dat jij het bent die uiteindelijk beslist welke wending jouw leven zal nemen.

ALS JE ONTMOEDIGD BENT

In moeilijke ogenblikken kan een positieve gedachte een goed houvast zijn. Probeer een van de volgende uitspraken in je gedachten te herhalen wanneer je je ontmoedigd voelt:

'Geluk is geen station waar je op een bepaald ogenblik aankomt, het is een manier van reizen' (Margaret Lee Runbeck).

'De grootste veldslagen van je leven worden uitgevochten in de stille kamers van je ziel' (President Ezra Taft Benson).

'Vrede zij uw ziel; uw tegenspoed en smarten zullen slechts kort van duur zijn; en dan, indien gij het goed verdraagt, zal God u ten hemel verheffen' (LV 121:7-8).

'Laat uw hart vertroost zijn; want alle dingen zullen te zamen werken voor het welzijn van hen, die oprecht wandelen' (LV 100:15).

HULP VOOR ROEMENIË

Toen de jonge vrouwen van de Wijk Swansea 1 (Ring Merthyr Tydfil Wales) beelden zagen van Roemenen die op sterven lagen, wilden ze helpen.

En dus gingen ze naar de plaatselijke middenstand en vroegen om bijdragen: niet alleen geld, maar ook produkten en hulp bij de verkoop in het kerkgebouw waren welkom. Zowat iedereen in de stad leek aanwezig te zijn. Het ingezamelde geld werd gebruikt voor de aankoop van hoogstnoodzakelijke produkten als voedsel, geneesmiddelen en kleding.

GEBRUIK JE TIJD STEEDS NUTTIG

Het overkomt iedereen: je haast je naar een afspraak om, eenmaal ter plaatse, tot de ontdekking te komen dat je nog lang niet aan de beurt bent. De rozenmeisjes van de Wijk American Fork 15 (Ring American Fork North, Utah) besloten om die wachttijd nuttig te gaan gebruiken door lappendekens te maken.

Voor en na het maandelijks gesprek met de adviseuse over hun persoonlijke vooruitgang werken ze aan een lappendeken op een raamwerk in de

**Jonge vrouwen uit Wales
stuurden noodhulp
naar Roemenië.**





woonkamer van de adviseuse. Materiaal krijgen ze van de leden van de wijk. Wanneer de lappendekens klaar zijn worden zij geschonken aan de bejaarden van een plaatselijk rusthuis. Dat

vinden de meisjes nog het plezierigste van alles. De oudjes zijn zo dankbaar dat de meisjes besloten hebben hun project voor onbepaalde tijd voort te zetten.

GEWELDIG ZENDINGSWERK

Als je het maar niks vindt de enige heilige der laatste dagen op school te zijn, kan je doen wat Tammy Shick uit de Gemeente Ridgeway (Zendingsgebied Pittsburgh Pennsylvania) gedaan heeft: meehelpen aan de bekering van twee klasgenoten.

Haar zendingswerk ging nog verder. Zij gaf een voordracht in haar klas over het Boek van Mormon en schonk haar leerkracht – evenmin lid van de kerk – een exemplaar. Ook schreef zij als vrije opdracht een verhandeling over de geschiedenis van de kerk. □

BARCELONA

OP HAAR BEST

Lisa A. Johnson

FOTOGRAFIE: LISA A. JOHNSON,
STILLEVEN: JED CLARK



De gebouwen in
Barcelona zijn
kleurrijk, leven-
dig, en mooi. Ook de
jonge vrouwen van

Barcelona kun je zo typeren als het gaat
om het naleven van het evangelie en het
uitdragen van hun getuigenis.

Tijdens de Olympische Spelen vorig jaar keek heel de wereld naar Barcelona in al haar pracht en praal. Maar waar, denkt u, hadden de mormoonse jonge vrouwen van Barcelona oog voor?

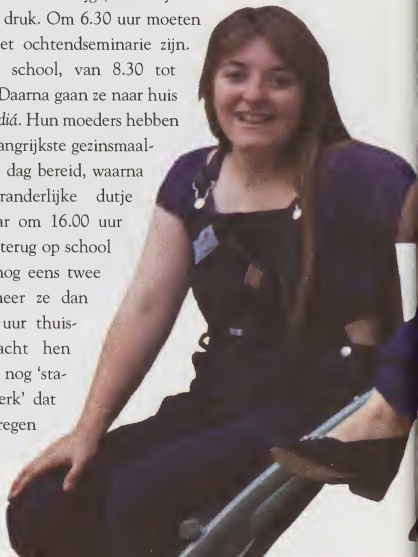
U zou er van opkijken.

Tijdens de Olympische Zomerspelen van 1992 zult u ongetwijfeld gehoord hebben van de verbazingwekkende architectuur en vormgeving van Barcelona, van haar gastronomie, haar kleuren en haar cultuur. Maar de mormoonse jonge vrouwen willen u over iets heel anders vertellen. Zij willen het eigenlijk over het evangelie hebben.

Niet dat zij geen waardering hebben voor het unieke karakter van hun stad. De stad is zo verweven met hun leven dat ze zich er nog nauwelijks van bewust zijn. Zij hebben zoveel andere zaken om aan te denken, zoals het verkondigen van het evangelie, omdat zij beseffen dat het evangelie een hemelsbreed verschil in iemands leven kan betekenen.

Merixtel Thomás (15 jaar) zegt: 'Jongeren van de kerk zijn bijna altijd opgewekt, en dat is een groot verschil met de jongeren buiten de kerk.' Zij is bekeerlinge, zoals de andere jonge vrouwen in haar ring. De meesten hebben de kerk leren kennen via vrienden of via de zendingen aan de deur. 'Ik leer in deze kerk dat ik vrij ben als ik de geboden navolg. Dat stemt mij gelukkig.'

Als je de gelegenheid krijgt om ze gade te slaan, valt het onmiddellijk op dat deze meisjes echt gelukkig zijn. Als je daar de kans toe krijgt; want zij hebben het zo druk. Om 6.30 uur moeten ze al in het ochtendseminarie zijn. Dan volgt school, van 8.30 tot 14.00 uur. Daarna gaan ze naar huis voor *mediodía*. Hun moeders hebben dan de belangrijkste gezinsmaaltijd van de dag bereid, waarna het onveranderlijke dutje komt. Maar om 16.00 uur moeten ze terug op school zijn voor nog eens twee uur. Wanneer ze dan om 18.00 uur thuis komen wacht hen bijna altijd nog 'stapels huiswerk' dat ze meegekregen hebben.



Joseph Smith bracht de wereld in zijn tijd een gedurfde boodschap. Zo ook de jonge vrouwen van Barcelona: zij houden van zendingswerk.



Zoveel vrije tijd hebben ze op doorde-weekse avonden niet, maar zo nu en werken ze samen met de zendelingen. Kerkactiviteiten en bijzondere gebeurtenissen spelen zich gewoonlijk af op zaterdag.

Een dergelijk druk leven is er de oorzaak van dat het heilig houden van de sabbat waarschijnlijk het moeilijkste gebod is voor heiligen der laatste dagen in Barcelona. Omdat kerkelijke vergaderingen, activiteiten en projecten plaatsvinden op zaterdag en zondag, blijft er niet veel tijd over voor ontspanning. Op zondag gaat de rest van de stad sportwedstrijden en con-



Moeders en dochters, familieleden en vrienden – zowat alle kerkleden in Barcelona willen het evangelie aan anderen vertellen. En ze maken daarbij gebruik van tradities die typisch zijn voor de stad zoals het geven van een geschenk op San Jorge-dag.

certen bijwonen. Dat is er dus voor heiligen der laatste dagen niet bij. Ook blijft er weinig tijd voor vrienden die geen lid zijn van de kerk.

Maar de jonge vrouwen in Barcelona doen hun best om dat op te vangen door vriendinnen die geen lid zijn met de kerk in contact te brengen. 'Als ik met mijn vriendinnen op straat ben en wij de zendelingen ontmoeten, groet ik hen altijd en begin ik met hen te praten,' zegt Nuria Jiménez, die veertien is. 'Mijn vriendinnen vragen me dan: "Wie zijn dat? Ken je ze? Zijn het geen rare jongens?" Dat is een volmaakte gelegenheid om uitleg te geven.'

'Een volmaakte gelegenheid om uitleg te geven' zullen deze meisjes niet laten voorbijgaan. Zij maken zelfs gebruik van de plaatselijke feestdagen om het evangelie te verkondigen. Zo bijvoorbeeld 'Día de San Jorge' op 23 april. Die dag lijkt veel op Valentijnsdag bij ons. Die dag valt samen met de verjaardag van de dood van de grote Spaanse schrijver Cervantes. Vandaar dat het traditie is in Catalonië, de streek in Spanje waarin Barcelona ligt, dat op die dag mannen vrouwen een roos geven en vrouwen mannen een boek.

De jonge vrouwen in Barcelona hebben dat gebruik een beetje aangepast. Zij maken rozen uit crêpepapier, stoppen die in een exemplaar van het Boek van Mormon, en helpen de zendelingen om die boeken weg te geven. Want op 23 april weigert niemand een boek of een roos.

De vreugde die je ervaart als je met iemand over het evangelie praat compenseert ruimschoots wat jonge, overtuigde heiligen der laatste dagen zouden missen. Want ei-

genlijk houden deze jonge vrouwen zoveel van zendingswerk dat ieder van hen zegt dat zij zich tot doel gesteld hebben een voltijszending te vervullen. 'Ik denk dat het voor iedereen belangrijk is om op zending te gaan', vindt de zeventienjarige Montse Bermúdez. 'Je leert heel wat in het zendingsveld; het bereidt je voor op je latere leven.'

'Wanneer je over Spanje spreekt, denken mensen meestal aan stiergevechten en flamenco', zegt Duneia Cabrán (17 jaar). Maar Catalonië is veel meer dan dat. Zelfs hun taal, het Catalaans, verschilt van de rest van het land. Maar bijna iedereen spreekt ook de standaardtaal, het Castiliaanse Spaans.

Ook hun gerechten verschillen van de rest van het land. Zo heeft elke streek in Spanje zijn typische stoofschotel op basis van een eigen combinatie van sausen, bonen, en groenten. Maar het lievelingseten van ieder van deze meisjes op om het even welk uur van de dag, is *pan con tomate*. Dat bestaat uit sneetjes knapperig, wit Spaans brood met tomatensaus en soms een scheutje olijfolie.

Natuurlijk is er ook de architectuur die Barcelona anders maakt van de rest van Spanje: opvallend, gedurfd, en uniek – zoals de godsdienst die de jonge heiligen der laatste dagen aangenomen hebben.

Deze geest van durf, de moed om iets anders, iets wonderlijks tot stand te brengen, is hier wel aanwezig. Dat kun je zien als je kijkt naar de gebouwen van Barcelona. Maar ook naar het leven van meisjes die voldoende lef hebben om iets wonderlijks tot stand te brengen door het evangelie van Jezus Christus te aanvaarden en uit te dragen. □



Greg K. Olsen, De zaaier en de maaister

1. (...) slaat uw ogen op en beschouwt de velden, dat zij wil zijn om te oogsten. Reeds omvangt de maaier loon en verzamelt hij vrucht ten eeuwigen leven, opdat de zaaier zich tegelijk met de maaier verblijde. (Johannes 4:35-36)

De 35 000 inwoners van Ouelessebougou (Mali) doen er alles aan om hun levensstandaard te verhogen. Zij krijgen daarbij hulp van Modibo Diarra (voorplaat), de eerste bekeerling van de kerk in zijn geboorteland Mali.



Zie 'Na mijn beproeving kwamen de zegeningen', blz. 8.



FOTO S VAN MALI MET DANK AAN DE OUELESSEBOUGOU UTAH ALLIANCE

